

MKB Általános Biztosító Zrt.

2009. évi LXII. törvény a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról

MKB KÖTELEZŐ GÉPJÁRMŰ-FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS

ÜGYFÉLTÁJÉKOZTATÓ

A KÖTELEZŐ GÉPJÁRMŰ-FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁSHOZ

1. A Kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás feltételeit az alábbi jogszabályok tartalmazzák:

- 2009. évi LXII. törvény a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról
- 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól
- 20/2009. (X.9.) PM rendelet a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításnál alkalmazott gépjármű-kategóriákról
- 34/2009. (XII.22.) PM rendelet a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás fennállását tanúsító igazolóeszközök vonatkozásában

A biztosítási szerződésre a magyar jog szabályai az irányadók.

2. Az MKB Általános Biztosító Zrt. részvényesei az **MKB Bank Zrt.**, és a **Versicherungskammer Bayern**.

Biztosító neve: MKB Általános Biztosító Zrt.

Társasági formája: részvénytársaság

Székhelyének állama: Magyar Köztársaság

Biztosító székhelye és címe: 1133 Budapest, Váci út 76.

Elérhetőségei:

- Levelezési cím: H-1821 Budapest
- Telefon: (1) 886 6900,
- Fax: (1) 886 6909
- Honlap: www.mkbb.hu
- E-mail: info@mkbb.hu

Panasziroda címe: MKB Általános Biztosító Zrt. 1133 Budapest, Váci út 76.

Központi ügyfélszolgálati iroda: 1133 Budapest, Váci út 76.

3. A biztosító felügyeleti szerve a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete.

- Cím: 1013 Budapest, Krisztina krt. 39.
- Telefon: (1) 489 9100
- Kék szám (helyi tarifával hívható): 06 40 203 776
- Fax: (1) 489 9102
- Honlap: www.pszaf.hu

4. Panaszával Társaságunkhoz fordulhat, amennyiben panaszára nem kapott kielégítő választ, valamint szolgáltatásunkkal továbbra sem elégedett, panaszát felügyeleti szervünkhöz a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez (1013 Budapest, Krisztina krt. 39.) fordulhat, vagy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által működtetett Pénzügyi Békéltető Testület (1013 Budapest, Krisztina krt. 39., levelezési cím: H-1534 Budapest BKKP Postafiók: 777.) eljárását kezdeményezheti, illetve bírói utat vehet igénybe.

5. A biztosító feladatai ellátásához az ügyfél azon adatait jogosult kezelni, amelyek a biztosítási szerződéssel, annak létrejöttével, nyilvántartásával, szolgáltatásával összefüggnek. Az **adatkezelés** célja csak a biztosítási szerződés megkötéséhez, módosításához, állományban tartásához, a biztosító követeléseinek megítéléséhez szükséges vagy törvényben meghatározott más cél lehet. **Ügyfélnek** minősül az ajánlattevő, szerződő, a biztosított, az Engedményes, a károsult, a biztosító szolgáltatására jogosult más személy.

A szerződő/biztosított a szerződés aláírásával hozzájárul ahhoz, hogy a biztosító a szerződés körében adatait kezelje, és a **2003. évi LX. törvény (továbbiakban Bit) 155-159. §-ai alapján azokat jogszerűen harmadik személynek átadja.**

A biztosító a személyes adatokat a biztosítási jogviszony fennállásának idején, valamint azon időtartam alatt kezelheti, ameddig a biztosítási jogviszonnyal kapcsolatban igény érvényesíthető. A biztosító a létre nem jött biztosítási szerződéssel kapcsolatos személyes adatokat addig kezelheti, ameddig a szerződés létrejöttének meghiúsulásával kapcsolatban igény érvényesíthető.

6. **Biztosítási titok:**

- az ügyfél adatai,
- a biztosított vagyontárgy és annak értéke,
- a biztosítási összeg,
- élet-, baleset-, betegség- és felelősségbiztosításnál az egészségi állapottal összefüggő adatok,
- a biztosító szolgáltatásának mértéke és a kifizetés ideje,
- a biztosítási szerződéssel, annak létrejöttével, nyilvántartásával, a szolgáltatással összefüggő valamennyi tény és adat.

A biztosítási titok tekintetében, időbeli korlátozás nélkül – ha törvény másként nem rendelkezik – **titoktartási kötelezettség** terheli a biztosító tulajdonosait, vezetőit, alkalmazottait és mindazokat, akik ahhoz a biztosítóval kapcsolatos tevékenységük során bármilyen módon hozzájutottak.

Biztosítási titok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha

- a biztosító ügyfele vagy annak törvényes képviselője a kiszolgáltatható biztosítási titokkört pontosan megjelölve, erre vonatkozóan írásban felmentést ad,
- a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (Bit) alapján a titoktartási kötelezettség nem áll fenn.

7. **A biztosítási titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn:**

- a) a feladatkörében eljáró felügyelettel,

- b) a folyamatban lévő büntetőeljárás keretében eljáró nyomozó hatósággal és ügyészséggel,
- c) büntetőügyben, polgári ügyben, valamint csődeljárás, illetve felszámolási eljárás ügyében eljáró bírósággal, továbbá a végrehajtási ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtóval,
- d) a hagyatéki ügyben eljáró közjegyzővel,
- e) az adóhatósággal abban az esetben, ha adóügyben, az adóhatóság felhívására a biztosítót törvényben meghatározott körben nyilatkozattételi kötelezettség, illetve, ha a biztosítási szerződésből eredő kötelezettség alá eső kifizetésről törvényben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség terheli,
- f) a feladatkörében eljáró nemzetbiztonsági szolgálattal,
- g) a biztosítóval, a biztosításközvetítővel, a szaktanácsadóval, a harmadik országbeli biztosító, független biztosításközvetítő vagy szaktanácsadó magyarországi képviselővel, ezek érdekképviselői szervezeteivel, illetve a biztosítási, biztosításközvetítői, szaktanácsadói tevékenységgel kapcsolatos versenyfelügyeleti feladatkörében eljáró Gazdasági Versenyhivatallal,
- h) a feladatkörében eljáró gyámhatósággal,
- i) az egészségügyi hatósággal,
- j) a külön törvényben meghatározott feltételek megléte esetén a titkosszolgálati eszközök alkalmazására, titkos információgyűjtésére felhatalmazott szervvel,
- k) a viszontbiztosítóval, valamint közös kockázatvállalás (együttbiztosítás) esetén a kockázatvállaló biztosítókkal,
- l) a Bit-ben szabályozott adattovábbítások során átadott adatok tekintetében a kötvénynyilvántartást vezető Hivatallal,
- m) az állományátruházás keretében átadásra kerülő szerződési állomány tekintetében az átvevő biztosítóval,
- n) a kárrendezéshez és megtérítési igény érvényesítéséhez szükséges adatok tekintetében a Kártalanítási Számlát kezelő szervezettel, az Információs Központtal, a Kártalanítási Szervezettel és a kárrendezési megbízottal,
- o) a kiszervezett tevékenység végzéséhez szükséges adatok tekintetében a kiszervezett tevékenységet végzővel,
- p) az Európai Unió támogatások felhasználásának szabályszerűségét ellenőrző Európai Csalásellenes Hivatallal (OLAF) szemben,
- q) a feladatkörében eljáró országgyűlési biztossal,
- s) a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a káresetek igazolásának részletes szabályairól szóló rendeletben meghatározott kártörténeti adatra és bonus-malus besorolásra nézve a rendeletben szabályozott esetekben a biztosítóval.

Az elhunyt személlyel kapcsolatba hozható adatok tekintetében az érintett jogait az elhunyt örököse, illetve a biztosítási szerződésben nevesített jogosult is gyakorolhatja.

Az ajánlat aláírásával a szerződő/biztosított felmenti az orvosi titoktartás alól egyrészt a kezelő és vizsgáló orvosokat, egészségügyi intézményeket, másrészt a társadalombiztosítási igazgatási szerveket azon – az egészségi állapottal, fennálló és korábbi betegségekkel, balesetekkel, esetleges halál bekövetkeztével összefüggő – adatoknak a biztosító részére való továbbítása tekintetében, amelyek a biztosító számára a kockázat vagy a szolgáltatási igény elbírálásához szükségesek.

Ha a szerződő/biztosított a biztosítási szerződés szempontjából lényeges körülmények vonatkozásában a titoktartási kötelezett-

ség alól a kezelőorvosokat nem menti fel, de a szerződés létrejött, úgy a biztosító annyiban mentesül a fizetési kötelezettség alól, amennyiben emiatt a szolgáltatás teljesítéséhez szükséges lényeges körülmények kideríthetetlenekké válnak. Az ügyfél a titoktartás alóli felmentést külön nyilatkozatban teszi meg.

Biztosító, biztosításközvetítői és szaktanácsadói vállalkozás jogutód nélküli megszűnése esetén a biztosító, biztosításközvetítői és szaktanácsadói vállalkozás által kezelt üzleti titkot tartalmazó irat a keletkezésétől számított 60 év múlva a levéltári kutatások céljára felhasználható.

Nem lehet üzleti titokra vagy biztosítási titokra hivatkozással visszatartani az információt a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó, külön törvényben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség esetén.

Az üzleti titokra és a biztosítási titokra egyebekben a Ptk.-ban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

8. Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét

- az olyan összesített adatok szolgáltatása, amelyből az egyes ügyfelek személye vagy üzleti adata nem állapítható meg,
- a jogalkotás megalapozása és a hatásvizsgálatok elvégzése céljából a Pénzügyminisztérium részére személyes adatnak nem minősülő adatok átadása.

9. **Tagállami** biztosítóhoz vagy tagállami adatfeldolgozó szervezethez (tagállami adatkezelő) történő adattovábbítást úgy kell tekinteni, mintha a Magyar Köztársaság területén belüli adattovábbításra került volna sor.

A biztosítási szolgáltatás teljesítéséhez igénybe vett **GaVi Gesellschaft für angewandte Versicherungs-Informatik mbH (Székhely: Seckenheimer Str. 150 D-68165 Mannheim, BRD)** adatfeldolgozónak minősül.

10. Biztosítónk köteles az érintett ügyfél kérésére tájékoztatást adni a biztosító által vezetett nyilvántartásokban tárolt, rá vonatkozó adatairól, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről (székhelyéről) és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, továbbá arról, hogy kik és milyen célból kapják vagy kapták meg az adatokat. Törvény az adattovábbításról való tájékoztatást kizárhatja. A biztosító az érintett ügyfél által kezdeményezett adathelyesbítéseket nyilvántartásaiban átvezetni köteles.

11. A Biztosító a díjbeszedéssel, hátralékkezeléssel kapcsolatban a következő szabály szerint jár el: A Biztosító a szerződő 500 Ft alatti tartozása megfizetését nem követeli, a szerződő részére 500 Ft alatti kifizetést nem teljesít. Amennyiben a tartozás vagy a követelés összege az értékhatárt meghaladja, a Biztosító a teljes összeget – beleértve az összeghatár alatti részt is – megfizeti/megfizeteti a szerződővel.

Tájékoztatjuk ügyfeleinket, hogy átutalásos és csoportos beszedéses díjfizetési mód esetén, a folyamatos, díjfizetési gyakoriság szerinti díjbekérő leveleket nem küldi ki társaságunk.

A gyakoriság szerinti biztosítási díj átutalását, illetve a csoportos beszedési megbízás rendszeres működését, teljesülését a szerződő köteles biztosítani.

MKB Általános Biztosító Zrt.

2009. évi LXII. törvény

a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról

Az Országgyűlés a károsultak fokozott védelme, a gépjárművel okozott károk következtében a biztosítottakkal szemben támasztott megalapozott kártérítési igények megfelelő mértékű kielégítése, a biztosítási kötelezettség betartásának hatékony ellenőrzése, a biztosítatlanság csökkentése, a fogyasztói érdekek védelme, a biztosítás és a biztosítók iránti bizalom növelése, a piac

biztonságos működése érdekében, figyelembe véve az Európai Unió jogszabályait, illetve azt, hogy a biztosítási piac szabályozása elveiben, színvonalában és a piaci résztvevőknek nyújtott biztonságában érje el azt a szintet, amelyet az Európai Unió a tagállamok szabályozásától megkövetel, a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálya

1. § Ha nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, e törvény hatálya kiterjed:

a) minden magyarországi telephelyű gépjármű üzemben tartójára, továbbá más tagállami telephelyű gépjármű – ha annak rendeltetés helye szerinti tagállama Magyarország – tulajdonosára, és az általuk kötött kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződésre;

b) a külföldi telephelyű gépjármű Magyarország területére történő belépésének, valamint Magyarország területén a fogalomban történő részvételének feltételeire;

c) a biztosítók, a kárrendezési megbízott, kárképviselő, a levelező, a Kártalanítási Számla, a Kártalanítási Alap, a Nemzeti Iroda, a Kártalanítási Szervezet, az Információs Központ, valamint a Magyar Biztosítók Szövetségének (a továbbiakban: MABISZ) e törvényben szabályozott tevékenységére;

d) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (a továbbiakban: Felügyelet), a biztosító felszámolójának, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást igazoló okirat (a kötvényt is beleértve) adatait, valamint egyéb vonatkozó adatokat nyilvántartó szervnek (a továbbiakban: kötvénynyilvántartó szerv), a kárnyilvántartással kapcsolatos feladatokat ellátó kárnyilvántartó szervnek, a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalának (a továbbiakban: járási hivatal) és a vámhatóságnak e törvényben szabályozott tevékenységére.

2. § E törvény hatálya nem terjed ki:

a) a nemzetközi gépjármű-biztosítási – a tagállamok és más államok nemzeti irodái közötti – megállapodásból és a kapcsolódó megállapodásokból eredő – e törvényben nem szabályozott – feladatok ellátására;

b) Magyarország területén rendezett gépjárműversenyen (edzésen) részt vevő gépjárművekre kötött felelősségbiztosítási szerződésekre;

c) arra az esetre, ha az e törvényben foglaltaktól Magyarország területén állomásozó vagy áthaladó külföldi katonai gépjárművek vonatkozásában jogszabály eltérő szabályokat állapít meg.

Értelmező rendelkezések

3. § E törvény alkalmazásában:

1. *Belső Szabályzat*: a Bizottság 2003. július 28-i, a 72/166/EGK tanácsi irányelvnek a gépjármű-felelősségbiztosítás ellenőrzésére vonatkozó alkalmazásáról szóló 2003/564/EK határozatának függelékében foglalt, a nemzeti irodák egymás közötti kapcsolatait rendező szabályzat;

2. *biztosítási időszak*: a határozatlan tartamú szerződések esetében – a díjfizetés gyakoriságától függetlenül – az az időtartam, amelyre a megállapított díj vonatkozik;

3. *biztosító*: a biztosítókról és biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvényben (a továbbiakban: Bit.) meghatározott szervezet, amely a székhely szerinti tagállamában engedélyt kapott a gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenység végzésére, és Magyarország területén az e törvényben foglaltaknak megfelelően a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási (a továbbiakban: biztosítás) tevékenység folytatására jogosult;

4. *biztosított*: a gépjármű biztosítással rendelkező üzemben tartója és a gépjárművet vezető személy;

5. *díjtarifa*: miniszteri rendeletben meghatározott gépjármű-kategóriánként és – a flotta kivételével – bonus-malus osztályonként a biztosító által megállapított alapdíjak és a díj meghatározásánál alkalmazható valamennyi korrekciós tényező összessége;

6. *egyedi szerződés*: adott üzemben tartó által, egy meghatározott gépjárműre kötött, e törvénynek megfelelő biztosítási szerződés;

7. *fedezetlenségi díj*: az adott gépjármű vonatkozásában az üzemben tartó biztosítási kötelezettségének – a szünetelés időtartamának, kivételével – díjfizetés hiányában kockázatviselés nélküli időtartamára (fedezetlenség időtartama) a Kártalanítási Számla kezelőjét megillető, általa meghatározott díjtarifa alapján utólagosan megállapított díj;

8. *forgalmi engedély*: az állandó vagy ideiglenes forgalmi engedély, az ideiglenes forgalomban tartási engedély, valamint a lassú jármű és a négykerekű segédmotoros kerékpár (quad) igazolólapja;

8/A. *gazdasági totálkár*: a káresemény következtében károsult gépjármű megjavíttatása gazdaságilag nem indokolható, mivel annak javítási, valamint a kár elhárításával kapcsolatos egyéb költségei, illetve a javítást követően esetlegesen fennmaradó értékcsökkenés összege a gépjármű károsodás időpontjában fennálló forgalmi értékének maradványértékkel (roncsértékkel) csökkentett összegét meghaladja;

9. *gépjárműflotta*: egy adott biztosítónál ugyanazon – egyéni vállalkozó, jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság – szerződő üzemben tartó által biztosított gépjárművek együttesen kezelt csoportja, ha ezen gépjárművek darabszáma eléri az ötöt;

10. *gépjármű*: a közúti forgalomban való részvétel feltételeként hatósági engedélyre és jelzésre kötelezett – a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 1. számú függelékének II. b) pontjában meghatározott – gépjármű, pótkocsi, félpótkocsi, mezőgazdasági vontató, négykerekű segédmotoros kerékpár (quad), lassú jármű és munkagép, továbbá a hatósági engedélyre és jelzésre nem kötelezett segédmotoros kerékpár;

11. *gépjárműverseny*: zárt versenypályán vagy a forgalom elől elzárt közúton (útszakaszon) tartott, gépjárművek számára rendezett sportrendezvény;

12. *harmadik ország*: a Bit.-ben meghatározott fogalom;

13. *harmadik országbeli biztosító*: a Bit.-ben meghatározott fogalom;

14. *határon átnyúló szolgáltatás*: a Bit.-ben meghatározott fogalom;

15. *hozott kárelőzményi igazolás*: más tagállam által előírt kötelezettség alapján megkötött gépjármű-felelősségbiztosítási szerződésre vonatkozó igazolás, amely tartalmazza az adott biztosítónál nyilvántartott időszakot, valamint a szerződés hatálya alatt harmadik személyeknek okozott és a más tagállami biztosító által az igazolás kiadásának napjáig elismert, vagy vele szemben jogerősen megítélt kártérítések alapjául szolgáló káresemények számát, időpontját, illetve a kármentesség tényét;

16. *Információs Központ*: a gépjármű üzemeltetésével harmadik személyeknek okozott károkból eredő kárigények érvényesítése érdekében adatok közlése és e törvényben meghatározott egyéb feladatok ellátása érdekében létrehozott szervezet;

17. *ismeretlen gépjármű*: az a gépjármű, amely nem azonosítható, illetve utólag sem azonosítható, mivel elhagyta a baleset helyszínét, vagy azonosító adatokkal nem rendelkezik, illetve azokat meghamisították vagy nem felismerhetők;

18. *kárképviselő*: a határon átnyúló szolgáltatás esetében a biztosító által a gépjármű-felelősségbiztosítási károk rendezésével, a biztosító peres és peren kívüli képviselétével megbízott, illetve arra jogosult személy vagy szervezet;

19. *károsult*: a gépjárművel okozott kár esetén kártérítésre jogosult személy vagy szervezet;

20. *kárrendezési megbízott*: a gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenységet végző biztosító székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban működő megbízottja, aki a biztosító által biztosított gépjármű üzemeltetésével kapcsolatban felmerült kárigényeket a károsult lakóhelye (székhelye) szerinti tagállamban kezeli és rendezi, valamint a biztosítót a károsulttal szemben képviseli;

21. *Kártalanítási Alap*: az e törvény szerinti biztosítók által létrehozott és finanszírozott pénzalap, mely azon biztosítónál (a továbbiakban: felszámolás alatt álló biztosító) a károkozás időpontjában e törvény szerinti biztosítási szerződés alapján fedezettel rendelkező üzemben tartó gépjárművel okozott károk megtérítését fedezi, mellyel szemben a biztosító tevékenységét engedélyező tagállamban felszámolási eljárás megindult;

22. *Kártalanítási Számla (Garanciaalap)*: az e törvény szerinti biztosítók által létrehozott és folyamatosan finanszírozott pénzalap, amelynek feladata a biztosítási kötelezettség ellenére biztosítással nem rendelkező üzemben tartó gépjárműve által vagy az e törvényben meghatározott korlátozásokkal az ismeretlen üzemben tartó gépjárműve által, valamint az ismeretlen gépjárművel okozott károk megtérítése, amennyiben a kötelezettségvállalás országa Magyarország;

23. *kártalanítási szervezet*: a gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenységet végző biztosítók által a székhelyük szerinti tagállamban működtetett szervezet, amelynek feladata a belföldi károsult más tagállam területén telephellyel rendelkező gépjármű üzemeltetéséből eredően a zöldkártyarendszer valamely országában elszerezett kára kapcsán a károkozó biztosítója vagy annak kárrendezési megbízottja kárrendezésének elmaradása esetén a kárigények elbírálása és kielégítése e törvényben meghatározott esetekben;

24. *kötelezettségvállalás országa*: bármely fajta gépjármű biztosítása esetén a

a) telephely szerinti ország, vagy

b) baleset bekövetkezésének helye szerinti ország, amennyiben a hatósági jelzés viselésére kötelezett gépjármű baleset részesévé vált, és nem rendelkezik érvényes hatósági jelzéssel, illetve a rajta lévő hatósági jelzés nem rendelhető, vagy már nem rendelhető hozzá, vagy

c) rendeltetés helye szerinti tagállam;

25. *külföldi*: a devizakorlátozások megszüntetéséről, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2001. évi XCIII. törvény 2. §-ának 2. pontjában meghatározott fogalom;

26. *levelező*: olyan biztosító, a biztosító részére kárrendezési tevékenységet végző szervezet, kárrendezési megbízott, egyéb szervezet vagy személy, akit vagy amelyet a működése szerinti ország nemzeti irodájának jóváhagyásával a zöldkártyarendszerhez tartozó ország biztosítója jelöl a biztosítottjai által a levelező országában okozott gépjármű-felelősségbiztosítási károk kezelésére és rendezésére;

27. *Nemzeti Iroda*: az e törvény szerinti biztosítók szervezete, amely ellátja a nemzetközi gépjármű-biztosítási megállapodásból és a kapcsolódó egyezményekből eredő koordinációs, kárrendezési és elszámolási feladatokat;

28. *rendeltetés helye szerinti tagállam*: gépjármű tulajdonjogának átruházása esetén a tulajdonszerzést követően a rendelkezésre

bocsátástól számított harmincnapos időtartam folyamán az – a gépjármű telephely szerinti országától eltérő – tagállam,

a) ahol a tulajdont szerző természetes személy állandó lakóhelye, a jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet tulajdonosként, az a tagállam, amelyben a tulajdont szerzőnek a szerződéssel érintett telephelye, fióktelepe található; illetve

b) amelyben a tulajdont szerző szokásos tartózkodási helye van, vagy ha a szerződő jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet, az a tagállam, amelyben a tulajdont szerzőnek a szerződéssel érintett telephelye, fióktelepe található;

29. *Rendszámegegyezmény*: a nemzeti irodák között létrejött olyan megállapodás, amely alapján az egyezményben részes országok hatóságai a zöldkártyában megtestesülő igazolás helyett az illető országban megkövetelt gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet igazolásául a jármű hatósági jelzését (forgalmi rendszámát) az országjellel együtt elfogadják;

30. *súlyos személyi sérülés*: a balesetből eredően legalább 25%-os össz-szervezeti egészségkárosodással járó maradandó fogyatékos állapotot okozó, vagy a balesetből eredő, legalább 6 hónapos gyógytartással járó súlyos egészségromlást okozó sérülés;

31. *székhely szerinti tagállam*: a Bit-ben a székhely tagállamként meghatározott fogalom;

32. *tagállam*: az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam és Svájc;

33. *telephely szerinti ország*: az az ország,

a) amelynek hatósága a gépjárművet állandó vagy ideiglenes hatósági jelzéssel ellátta, vagy

b) amelyben a hatósági jelzés viselésére nem kötelezett gépjárművek esetében a tulajdonos vagy a gépjármű felett egyébként rendelkezési jogot gyakorló személy (jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet) állandó lakóhelye (székhelye), illetve szokásos tartózkodási helye (az érintett telephelye, fióktelepe) található;

34. *türelmi idő*: a díj esedékességétől számított hatvannapos időszak, melynek a díj megfizetése nélkül történő leteltével a szerződés – amennyiben egyéb okból még nem szűnt meg – díj megfizetéssel megszűnik;

35. *üzemben tartó*: a gépjármű telephelye szerinti ország hatóságai által kibocsátott okiratba bejegyzett üzemben tartó (engedélyes, engedély jogosultja), ennek hiányában a tulajdonos;

36. *zöldkártya*: a zöldkártyarendszer országaiban elfogadott, egységes szabványnak megfelelő nemzetközi gépjármű-felelősségbiztosítási igazolvány (kártya), amelyet a nemzeti iroda nevében a biztosítási szerződésnek megfelelően a biztosítók állítanak ki az üzemben tartó számára, a meglátogatott országban megkövetelt gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet meglétének igazolására;

37. *zöldkártyarendszer*: a nemzeti irodák közötti megállapodások alapján az ezen megállapodásokban részes országok rendszere, mely rendszerhez tartozó országok hatóságai a zöldkártyában megtestesülő igazolást az országban megkövetelt gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet igazolásául elfogadják.

MÁSODIK RÉSZ

A GÉPJÁRMŰ-FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS SZABÁLYAI

I. Fejezet

A GÉPJÁRMŰ-FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

A biztosítási kötelezettség

4. § (1) Minden magyarországi telephelyű gépjármű üzemben tartója köteles – a külön jogszabály alapján mentesített gépjárművek kivételével – az e törvény szerinti biztosítóval a gépjármű üzemeltetése során okozott károk fedezetére, az e törvényben meghatározott feltételek szerinti biztosítási szerződést kötni, és azt díjfizetéssel hatályban tartani (biztosítási kötelezettség).

(2) A biztosítási kötelezettség, ha jogszabály másként nem rendelkezik, a mindenkor üzemben tartót a gépjármű hatósági engedéllyel és jelzéssel való ellátásának időpontjától – a szünetelés kivételével – a gépjármű forgalomból történő kivonásáig, illetve a külön jogszabályban meghatározott forgalomba helyezésre nem kötelezett gépjármű esetében a forgalomban történő részvétel kezdetétől a részvétel végleges megszűntetéséig terheli.

(3) A szerződés megkötésére vonatkozó kötelezettség tekintetében üzemben tartónak minősül a gépjármű tulajdonosa által – szerződés vagy más hitelt érdemlően igazolt jogcím alapján – üzemben tartóként megnevezett személy.

(4) Ha a szerződéskötésre a tulajdonjog átszállása miatt kerül sor, az e törvény szerinti új üzemben tartó köteles a tulajdonjog átszállását követően a biztosítási szerződést haladéktalanul megkötni.

(5) Ideiglenes forgalomban tartás engedélyezése, illetve ideiglenes forgalmi engedély kiadása esetén a biztosítási kötelezettség az ideiglenes forgalomban tartási engedély, illetve az ideiglenes forgalmi engedély érvényességének időtartama alatt áll fenn.

(6) Az üzemben tartó halála esetén, ha a biztosítási kötelezettség címzettje nem állapítható meg, a szerződés legkésőbb a hagyatéki eljárást lezáró határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napig tartható hatályban, amennyiben a gépjármű birtokosa a halál tényét a biztosítónak bejelentette, és a szerződést díjfizetéssel hatályban tartja.

(7) Más tagállami telephelyű gépjármű tulajdonosa – ha a gépjármű rendelkezési helye szerinti tagállama Magyarország – köteles a tulajdonszerzést követően a rendelkezésre bocsátástól számított harmincnapos időtartamra az e törvény szerinti biztosítással rendelkezni.

A szerződés létrejötte és megszűnése

5. § (1) A biztosító a magyarországi telephelyű gépjármű üzemben tartójának, valamint azon gépjármű tulajdonosának, melynek rendeltetés helye szerinti tagállama Magyarország, az e törvényben meghatározott feltételek szerinti biztosítási szerződés megkötésére vonatkozó – a biztosító díjtarifájának megfelelő – ajánlatát a 13. § (1) bekezdésében meghatározott összehatárok szerint köteles elfogadni. A biztosító a biztosítási időszak kezdetét hatvan nappal megelőzően tett ajánlatot nem fogadhatja el, és ezen időpontot megelőzően szerződést nem köthet, az így létrejött szerződés érvénytelen. A biztosító az ajánlat elutasításáról annak beérkezésétől számított tizenöt napon belül értesíti az üzemben tartót.

(2) Ha a biztosítási szerződés a biztosítási időszak tartama alatt a 21. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint (díjnemfizetés) szűnik meg, az üzemben tartónak az adott biztosítási időszak hátralévő részére fedezetet nyújtó szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatát kizárólag az a biztosító jogosult és köteles elfogadni, amelynél a szerződés az adott biztosítási időszakban díjnemfizetéssel szűnt meg.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben az üzemben tartó annál a biztosítónál köteles a szerződést – az újrakötött szerződés kockázatviselési kezdetének időpontjában alkalmazandó díjtarifa alapján – megkötni, ahol a szerződése díjnemfizetés miatt szűnt meg.

(4) Az a biztosító, amely a szerződést a biztosítási időszak végére felmondta vagy a szerződés a biztosítási időszak alatt díjnemfizetés miatt szűnt meg, az üzemben tartónak a szerződés megszűnését közvetlenül követő biztosítási időszakra vonatkozó ajánlatát nem köteles elfogadni.

6. § (1) A biztosítási szerződés a felek írásbeli megállapodásával jön létre.

(2) A szerződés úgy is létrejön, ha a szerződő üzemben tartó a díjtarifának és a biztosítási feltételeknek megfelelő ajánlatát a jogviszony tartalmára, és a biztosítási feltételekre vonatkozó tájékoztatás birtokában, a biztosító által rendszeresített ajánlati lapon a biztosító vagy annak képviselője részére átadja.

(3) A biztosító a (2) bekezdés szerinti ajánlatot annak átadásától számított 15 napon belül az 5. § (4) bekezdésében meghatározott indokok alapján utasíthatja el.

(4) Ha az üzemben tartó ajánlata nem felel meg a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek, a szerződés akkor is létrejön, ha a biztosító az ajánlatra 15 napon belül nem nyilatkozik.

(5) A (2) és (4) bekezdés szerinti esetben a szerződés az ajánlat átadásának időpontjában – az ajánlat szerinti tartalommal – jön létre.

(6) A biztosító a (4) bekezdésben meghatározott esetben az ajánlatot annak átadásától számított 15 napon belül a díjtarifától és a biztosítási feltételektől való eltérésre történő hivatkozással, illetve az 5. § (4) bekezdésében meghatározott indokok alapján elutasíthatja, vagy igazolható módon elküldött javaslatot tehet az ajánlat díjtarifának és a biztosítási feltételeknek megfelelő módosítására. Ha az ajánlat módosítására tett javaslatot a szerződő a kézhezvételtől számított 15 napon belül nem kifogásolja, a szerző-

dés az (5) bekezdésben meghatározott időpontban a módosított ajánlat szerint létrejön.

(7) Ha a biztosító az ajánlat módosítására tesz javaslatot, köteles az üzemben tartó figyelmét felhívni az ajánlat módosításának tényére, valamint az ajánlathoz viszonyított lényeges eltérésekre. Ennek hiányában a szerződés az ajánlat tartalmának megfelelően jön létre.

(8) A biztosító kötvényt az e §-ban meghatározottak szerint létrejött szerződés tartalmával egyező tartalommal bocsáthat ki.

7. § (1) A szerződő felek bármelyike a biztosítási időszak utolsó napjára (biztosítási évfordulóra), azt legalább 30 nappal megelőzően a biztosítási szerződést írásban, indoklás nélkül felmondhatja. A felmondás akkor hatályos, ha az a másik félhez határidőben megérkezik.

(2) A biztosítási időszakon belül – az e törvényben meghatározott eseteken túl – a szerződés csak a felek közös megegyezésével szüntethető meg.

(3) A szerződés érdekmúlással szűnik meg a gépjármű forgalomból történő kivonásával, az üzemben tartó változása esetén, illetve szünetelés esetén, ha az újbóli üzembe helyezés a kivonás napjától számított hat hónapon belül nem történik meg.

(4) A szerződés érdekmúlással szűnik meg a tulajdonjog átvállalása esetén, ha a szerződéskötésre kötelezett üzemben tartó személyében változás áll be.

8. § (1) A járműnyilvántartásban szereplő gépjárművek vonatkozásában a fennálló biztosítás által érintett biztosítót az e törvényben előírt feladatainak ellátása céljából, a gépjármű forgalomból történő kivonásának, a gépjármű első és ismételt forgalomba helyezésének, valamint a gépjármű tulajdonjogát érintő változásnak – ideértve a régi tulajdonos (átruházó) külön jogszabályban meghatározott, tulajdonjog-változáshoz kapcsolódó bejelentési kötelezettsége teljesítésének időpontját is – járműnyilvántartásba történő bejegyzéséről, továbbá az üzemben tartó és a járműnyilvántartásba bejegyzett üzemben tartó személyét érintő változás járműnyilvántartásba történő bejegyzéséről – e tény járműnyilvántartásba történő bejegyzésével egyidejűleg – a kötvénynyilvántartó szerv elektronikus úton értesíti, amely értesítést a biztosító a feladatai ellátása során figyelembe veszi.

(2) A járműnyilvántartásban nem szereplő gépjármű üzemben tartója a hatósági engedély visszavonását, a tulajdonjog átruházását, illetve az üzemben tartó változását igazoló okiratot, a forgalomban történő részvétel végleges megszüntetését tanúsító nyilatkozatát köteles a biztosítónál 15 napon belül bemutatni.

(3) A biztosító köteles – a díjnemfizetéssel történő megszűnése esetén kivételével – a biztosítási szerződés megszűnésének tényéről és a megszünt szerződés külön rendeletben meghatározott bonus-malus besorolásáról a megszűnést, illetve az arról történt tudomásszerzést követő 30 napon belül az üzemben tartót írásban tájékoztatni.

(4) A szerződésre a magyar jogot kell alkalmazni.

(5) A szerződésre a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény rendelkezései akkor alkalmazhatók, ha e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

9. § (1) Az üzemben tartó a szerződéskötéskor köteles minden, a biztosítás elvállalása szempontjából lényeges körülményt közölni a biztosítóval, így különösen – fennálló szerződés esetén a biztosítási időszak vagy a tartam utolsó napját követő – az új biztosítási időszak vagy a határozott tartam kezdő napját, biztosítót váltás esetén az előző biztosítási időszakra vonatkozóan a fedezetet nyújtó biztosító megnevezését és a biztosítást igazoló okirat számát, továbbá – amennyiben az üzemben tartó már rendelkezik vele – a kártörténeti rendszerazonosító számot.

(2) Az üzemben tartó a szerződéskötéskor köteles a fedezetlenségi díj megállapításához szükséges adatokat a biztosítóval vagy annak képviselőjével közölni.

(3) A 4. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint a gépjármű tulajdonosa által üzemben tartóként megnevezett személy által kötött szerződés az üzemben tartói jogosultság keletkezésének – járműnyilvántartásba bejegyzett – időpontjában – de legkorábban a biztosítási szerződésben megállapított időpontban, ennek hiányában a szerződés létrejöttének időpontjában – lép hatályba. Ha az üzemben tartói jogosultság bejegyzése a szerződéskötést követő 30 napon belül nem történik meg, a szerződés megszűnik.

(4) Az üzemben tartó köteles 8 napon belül bejelenteni a biztosítónak a biztosítást igazoló okiratban feltüntetett adatok változását.

10. § Ugyanarra a biztosítási időszakra vagy ugyanazon biztosítási időszak egy részére kötött további biztosítási szerződés érvénytelen.

A gépjárműflottára kötött szerződésre alkalmazandó szabályok

11. § (1) Gépjárműflottára kötött szerződés esetén a szerződő felek az e törvényben meghatározottaktól eltérhetnek a szerződés létrejöttét, megszűnését, a biztosítási időszakot, a díjfizetést illetően.

(2) A biztosító a díjat a flottára kötött szerződés vonatkozásában a biztosítási időszak, illetve tartam kezdő napján alkalmazandó díjtartifa alapján alakítja ki. A biztosító az így megállapított díjat az adott biztosítási időszak alatt nem változtathatja meg.

(3) A biztosító köteles a flottára kötött szerződés vonatkozásában egy – a meghirdetés napjától számított hatvannapos időszakon túli – előre meghatározott naptól alkalmazandó díjtartifáját a Felügyelet elnökének rendeletében meghatározott módon, a Felügyelet honlapján meghirdetni, továbbá a meghirdetés közzétételével egyidejűleg a saját és a MABISZ honlapján közzétenni. Eltérés esetén a Felügyelet honlapján meghirdetett tarifa az alkalmazandó.

(4) Gépjárműflottára a flottához tartozó gépjárművek kategóriáitól és fajtáitól függetlenül határozott tartamú szerződés is köthető.

A helyállási kötelezettség és annak mértéke

12. § A biztosítás kiterjed a felelősség kérdésének vizsgálatára, és azoknak a megalapozott kártérítési igényeknek a kielégítésére, amelyeket a biztosított személyekkel szemben a biztosítási szerződésben megjelölt gépjármű üzemeltetése során okozott károk miatt támasztanak.

13. § (1) Egy biztosítási esemény vonatkozásában a károsultak számától függetlenül a biztosító dologi károk esetén káreseményenként 500 millió Ft összeghatárig, személyi sérülés miatti károk esetén káreseményenként 1600 millió Ft összeghatárig köteles helytállni, mely összegek magukban foglalják a káresemény kapcsán bármilyen jogcímen érvényesíthető követeléseket, az igényérvényesítés költségeit, valamint a teljesítés időpontjáig eltelt időszakra járó kamatokat.

(2) Ha a biztosított a kárt más tagállam területén okozta, vagy a zöldkártyarendszer azon országainak területén, amelyek nemzeti irodájával a magyar Nemzeti Iroda megállapodást kötött, a biztosító helytállási kötelezettségének mértéke a káresemény helye szerinti ország gépjármű-felelősségbiztosítási jogszabályai szerint áll fenn. Ha a biztosító szerződésben meghatározott helytállási kötelezettségének mértéke magasabb a káresemény helye szerinti országban előírt mértéknél, a biztosító helytállási kötelezettsége a biztosítási szerződésben vállalt összeghatárok mértékéig áll fenn.

(3) Azonos okból bekövetkezett, azzal közvetlen okozati összefüggésben lévő, időben összefüggő több káresemény egy biztosítási eseménynek minősül.

14. § (1) Ha egy biztosítási eseménnyel kapcsolatban több jogosult megalapozott kártérítési igénye meghaladja a 13. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott összeget, akkor a kártérítési igények megtérítése az összes kártérítési igénynek a károokra káreseményenként meghatározott összeghez viszonyított arányában történik.

(2) Ha kártérítésként járadékfizetési kötelezettség áll fenn, a biztosítási összeg felosztásakor a járadék tőkeértékét kell figyelembe venni. Ha a jövőben várható járadékfizetések tőkeértéke magasabb a szerződésben rögzített biztosítási összegből rendelkezésre álló összegnél, a biztosító a járadékfizetések tőkeértékét arányosan csökkentve állapítja meg a járadék nagyságát.

(3) Ha a biztosítási esemény folytán az adott kártípusra (dologi, illetve személyi kár) meghatározott káreseményenkénti összeg kimerül, a biztosítási összeg felosztásakor figyelembe nem vett károsult kizárólag akkor érvényesíthet kártérítési igényt, ha azt a biztosító a károsultnak fel nem róható okból hagyta figyelmen kívül. Ebben az esetben a kárt olyan arányban kell az adott kártípusra meghatározott biztosítási összeg újrafelosztásával megtéríteni, amilyen arányban a károsult a biztosítási összeg felosztásakor abból részesülhetett volna.

(4) A (3) bekezdés szerinti eljárást kell követnie a biztosítónak akkor is, ha egy vagy több károsult kártérítési igénye a károsultnak fel nem róható okból a biztosítási összeg felosztását követően jelentkezik, vagy növekszik (pl. egészségi állapot romlása).

(5) Ha a biztosító a figyelembe nem vett károsult kárát az (1)-(4) bekezdésekben foglaltak szerint megtérítette, a biztosítási összeg újrafelosztása miatt jogosult a többi érintett károsulttól a részükre korábban teljesített kárkifizetésből az új kártérítési arányt meghaladó kártérítési összeget visszakövetelni a kifizetést követő 5 éven belül. A biztosító az újrafelosztás lehetőségéről köteles a károsultat a kárrendezés során, az első kárkifizetéssel egyidejűleg írásban tájékoztatni.

(6) Ha egy vagy több károsult kártérítési igénye a biztosítási összeg (1) bekezdésben meghatározottak szerinti felosztásakor figyelembe vehető képest csökken, abban az esetben a többi károsult a biztosítási összeg újrafelosztásából eredő új kártérítési aránynak megfelelő kártérítésre jogosult.

15. § A biztosítás nem terjed ki arra a kárra, amely

a) a károkozó gépjárműben elhelyezett tárgyakban keletkezett, ha ezek nem a gépjárművel utazók személyi használatára szóló tárgyak;

b) a károkozó gépjárműben keletkezett;

c) a károkozó gépjármű biztosítottjainak egymással szembeni igényéből származó dologi kárként, illetve elmaradt haszonként keletkezett;

d) sugárzó, toxikus anyagok és termékek hatására, vagy az egészségügyi hatóságok részéről a sugárzás káros hatásainak megszüntetését célzó intézkedések folytán keletkezett;

e) a gépjármű balesete nélkül az út burkolatában keletkezett;

f) a gépjármű – forgalomban való részvétele nélkül – munkagépként való használata során keletkezett;

g) álló gépjárműre fel-, illetve arról való lerakódás következtében keletkezett;

h) üzemi balesetnek minősül, és a gépjármű javítási vagy karbantartási munkái során keletkezett;

i) gépjárműverseny vagy az ahhoz szükséges edzés során következett be;

j) környezetszennyezéssel a gépjármű balesete nélkül keletkezett;

k) a gépjármű üzemeltetésével egyéb vagyontárgyban folyamatos állagromlással okozott, illetőleg állagromlásból adódott;

l) háború, háborús cselekmény, terrorcselekmény következményeként keletkezett.

A biztosítási szerződés időbeli hatálya, és a biztosítási időszak

16. § (1) Az állandó forgalmi engedélyre kötelezett gépjárművek esetében a biztosítási szerződés határozatlan tartamú.

(2) Az ideiglenes forgalmi engedéllyel, az ideiglenes forgalomban tartási engedéllyel rendelkező gépjárművek, továbbá az igazolólapal rendelkező lassú járművek és a négykerekű segédmotoros kerékpárok (quadok), továbbá a külön jogszabályban meghatározott forgalomba helyezésre nem kötelezett gépjárművek esetében, valamint a 4. § (7) bekezdésében foglalt esetben a biztosítási szerződésben megjelölt határozott tartamú szerződés köthető.

(3) A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló miniszeri rendeletben meghatározott mezőgazdasági erőgép (lassú jármű) esetében határozatlan tartamú szerződés köthető.

17. § (1) A határozatlan tartamú szerződések esetében a biztosítási időszak egy év, az 5. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint újrakötött szerződések esetében a megszünt szerződés szerinti biztosítási időszak végéig terjedő időszak.

(2) A biztosítási évfordulót a biztosítást igazoló okiraton fel kell tüntetni.

(3) A biztosítási időszak első napja – a szünetelés időtartama alatt hatályba lépő szerződések kivételével – a kockázatviselés kezdete.

(4) A biztosító a biztosítási időszak utolsó napját megelőző ötvenedik napig elküldött írásos értesítőben tájékoztatja a szerződő felet a biztosítási évfordulóról és a következő biztosítási időszakra – az értesítés időpontjában rendelkezésre álló adatok alapján – a díjtartifa szerint várható díjról.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott értesítés – a szerződő hozzájáruló nyilatkozata alapján – elektronikus úton is megtehető.

A biztosítási szerződés területi hatálya

18. § A biztosítási szerződés területi hatálya a tagállamok területére, valamint a zöldkártyarendszer azon országainak területére terjed ki, amelyek nemzeti irodájával a magyar Nemzeti Iroda a Belső Szabályzatnak megfelelő kétoldalú megállapodást kötött.

A biztosító kockázatviselése

19. § (1) A biztosító kockázatviselése (a biztosítási fedezet) a felek által a szerződésben meghatározott időpontban, ennek hiányában a szerződés létrejöttének időpontjában, a 4. § (3) bekezdésében meghatározott üzemben tartó által kötött szerződés esetén az üzemben tartói jogosultság keletkezésének – járműnyilvántartásba bejegyzett – időpontjában – de legkorábban a biztosítási szerződésben megállapított időpontban, ennek hiányában a szerződés létrejöttének időpontjában – kezdődik.

(2) Ahhoz, hogy a biztosító kockázatviselése már a biztosítási szerződés létrejöttét megelőzően megkezdődjék, a biztosító vagy az általa feljogosított személy írásbeli elfogadó nyilatkozata szükséges.

(3) Semmis a biztosító által egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt szerződési (biztosítási) feltétel, amennyiben olyan kikötést tartalmaz, hogy a biztosító csak a díj (első díjrészlet) befizetését követően viseli a kockázatot.

(4) A biztosító kockázatviselése a 21. § (4) bekezdésében meghatározott türelmi időben fennáll.

(5) A szerződés érdekmúlással történő megszűnése esetén a biztosító kockázatviselése a forgalomból történő kivonás, a forgalomban történő részvétel végleges megszüntetése, a szerződéskötésre kötelezett üzemben tartó személyének változása esetén a tulajdonjog átszállása, illetve az üzemben tartói jogosultság megszűnésének – járműnyilvántartásba bejegyzett – időpontjában szűnik meg.

(6) A biztosító kockázatviselése a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése esetén a szerződés megszűnésének időpontjában, a szerződés biztosítási időszak végére történő felmondása esetén a biztosítási időszak zárónapján szűnik meg.

(7) A szerződés a 21. § (4) bekezdésében meghatározott megszűnése esetén a biztosító kockázatviselése a türelmi idő zárónapján szűnik meg.

Díjfizetés

20. § (1) A biztosítási díj a kockázat viselésének időtartamára előre illeti meg a biztosítót.

(2) A biztosító a kockázatviselése megszűnése napjáig járó biztosítási díj megfizetését követelheti.

(3) A határozott tartamú biztosítási szerződések biztosítási díja a biztosítás tartamára egy összegben illeti meg a biztosítót (egyszeri díj).

21. § (1) A biztosítás első díjrészlete, valamint folytatólagos díjrészletei a felek által a szerződésben meghatározott időpontokban esedékesek. Ennek hiányában az első díjrészlet a szerződés létrejöttékor, a folytatólagos díjrészlet pedig az adott díjfizetési időszaknak az első napján esedékes.

(2) Az egyszeri díjat – a felek eltérő megállapodásának hiányában – a szerződés létrejöttékor kell megfizetni.

(3) A biztosítót a késedelmes díjfizetés időszakára a szerződésben megállapított kamat illeti meg.

(4) Ha az esedékes biztosítási díjat nem fizetik meg, a biztosító a díj esedékességétől számított harmincadik nap elteltéig – a következményekre történő figyelmeztetés mellett – a szerződő félnek a díj esedékességétől számított hatvannapos póthatáridővel, igazolható módon a teljesítésre vonatkozó felszólítást küld. A türelmi idő eredménytelen leteltével a szerződés – amennyiben egyéb okból még nem szűnt meg – az esedékességtől számított hatvanadik napon megszűnik.

(5) A biztosító köteles a szerződés megszűnéséről 15 napon belül az üzemben tartónak igazolható módon értesítést küldeni, amennyiben a szerződés megszűnése díj nemfizetés miatt következett be.

(6) Az 5. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a szerződő fél a szerződés megkötésekor köteles megfizetni az újrakötött szerződés vonatkozásában az adott biztosítási időszak hátralévő részére járó díjat, és – amennyiben még nem fizette meg – a díj nemfizetéssel megszünt szerződés vonatkozásában a türelmi időre járó díjat.

(7) A biztosító köteles a szerződés (4) bekezdés szerinti díj nemfizetés miatt bekövetkező megszűnése esetén a kötvénynyilvántartó szerv felé a 49. § alapján fennálló értesítési kötelezettségének a szerződés megszűnésétől számított nyolc munkanapon belül eleget tenni.

Fedezetlenségi díj megfizetésére vonatkozó szabályok

22. § (1) Az üzemben tartó köteles a fedezetlenségi díjat megfizetni.

(2) A teljes fedezetlenségi díjat azon biztosító köteles kiszámítani és beszedni, amely az üzemben tartóval a fedezetlenség időtartamát követően szerződést köt.

(3) A biztosító a fedezetlenségi díjat az arról történt tudomás szerzést követően haladéktalanul köteles kiszámítani.

(4) A fedezetlenségi díj kiszámításánál arra az évre járó meghirdetett díjtarifát kell alkalmazni, amelyre a fedezetlenség időtartama esik, a díjat beszedő biztosító díjtarifája nem alkalmazható.

(5) Az üzemben tartó a (3) és (4) bekezdésben meghatározottak szerint kiszámított fedezetlenségi díjat az esedékes biztosítási díjrészlettel együtt – a biztosítási időszakra járó díj teljes megfizetése esetén 30 napos határidővel – köteles megfizetni.

(6) Ha az üzemben tartó az (5) bekezdésben meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, a 21. § (4) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.

(7) A Kártalanítási Számla kezelője a fedezetlenségi díjnak – a díj hirdetést követő naptári évre vonatkozó, a Kártalanítási Számla általi kártérítések és a kártérítésekhez kapcsolódó eljárási költségek alapján egy naptári évre számított – tarifáját gépjármű-kategóriánként, legkésőbb a naptári év végét megelőző negyvenötödik napig a Felügyelet elnöke által meghatározott módon a Felügyelet honlapján meghirdeti, továbbá ezzel egyidejűleg a MABISZ honlapján közzéteszi. Eltérés esetén a Felügyelet honlapján meghirdetett tarifa az alkalmazandó.

Díjtarifa, díjhirdetés

23. § (1) A biztosító a díjat minden egyedi szerződés vonatkozásában a meghirdetett – a biztosítási időszak, illetve tartam kezdőnapján alkalmazandó – díjtarifa alapján alakítja ki és azt az adott biztosítási időszak alatt – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – nem változtathatja meg, kivéve, ha a szerződés díja a szerződő üzemben tartónak a szerződés megkötésekor fennálló közlési vagy együttműködési kötelezettségének megsértése következtében tér el a díjtarifa szerint megállapítandó díjtól.

(2) A szerződő üzemben tartónak a szerződés megkötésekor fennálló közlési vagy együttműködési kötelezettségének megsértése esetén a szerződés díja legkésőbb a kockázatviselés kezdetét követő hatvan napon belül, az üzemben tartó egyidejű értesítése mellett – a szerződéskötéskor fennálló tények figyelembevételével – a kockázatviselés kezdetétől alkalmazandó hatállyal módosítható a biztosítási időszak, illetve tartam kezdőnapján alkalmazandó díjtarifa szerint.

(3) A biztosító köteles minden egyedi szerződés vonatkozásában egy – a meghirdetés napjától számított hatvannapos időszakon túli – előre meghatározott naptól alkalmazandó díjtarifáját a Felügyelet elnökének rendeletében meghatározott módon, a Felügyelet honlapján meghirdetni, továbbá a meghirdetés közzétételével egyidejűleg a saját és a MABISZ honlapján közzétenni. Eltérés esetén a Felügyelet honlapján meghirdetett tarifa alkalmazandó.

(4) A biztosító köteles a biztosítási feltételeit és az alkalmazandó díjtarifáját az ügyfélfogadásra rendelkezésre álló helyiségeiben és a honlapján folyamatosan hozzáférhetővé tenni.

(5) Ha a biztosító a gépjármű-felelősségbiztosítást határon átnyúló szolgáltatás keretében nyújtja és Magyarország területén szervezeti egységgel nem rendelkezik, köteles gondoskodni arról, hogy a (4) bekezdésben említett információk a kárképviselő székhelyén vagy lakóhelyén betekintés céljából kifüggesztésre kerüljenek.

24. § (1) A határozatlan tartamú szerződés fennállása alatt a biztosítás díja a következő biztosítási időszak első napjától kezdődő hatállyal a biztosítási időszak kezdőnapján alkalmazandó díjarifa szerint módosul, és az az adott biztosítási időszak alatt nem változtatható meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól kizárólag akkor lehet eltérni, ha azt jogszabály kifejezetten lehetővé teszi.

Bonus-malus rendszer

25. § (1) Az üzemben tartó a kármentes időszakhoz igazodó díjkedvezményre (bonus) jogosult, illetve az okozott és a biztosító teljesítési kötelezettségét kiváltó káresemények számához igazodó díjtöbblet (malus) fizetésére köteles.

(2) A biztosítók külön rendeletben meghatározottak szerint kötelesek a kártörténeti adatokat felhasználni, a kártörténeti adatokon alapuló bonus-malus rendszert működtetni, továbbá a kártörténeti igazolásokat kiadni.

Szünetelés

26. § (1) A biztosító kockázatviselése a járműnyilvántartásban szereplő gépjárművek esetében szünetel, ha az üzemben tartó kérelmére vagy hivatalból történő eljárás következtében a gépjármű a forgalomból ideiglenes kivonásra került.

(2) A biztosítót az (1) bekezdésben meghatározott ideiglenes kivonás tényéről, valamint annak kezdő és záró időpontjáról a kötévénynyilvántartó szerv elektronikus úton értesíti.

(3) A szünetelés a (2) bekezdésben meghatározott időpontoknak megfelelően a kivonás napjától a szünetelés lejártának napjáig vagy a gépjármű ismételt forgalomba helyezésének napjáig, de legfeljebb hat hónapig tart.

(4) Ha az újbóli üzembe helyezés a kivonás napjától számított hat hónapon belül nem történik meg, a szerződés a hat hónapos időszak utolsó napját követő napon megszűnik.

(5) A szünetelést követő díjrészlet fizetésének esedékessége – a felek eltérő megállapodásának hiányában – a szünetelés megszűnésének a napja.

(6) A hivatalból történő ideiglenes kivonás következtében fennálló szünetelés esetén a biztosító a (2) bekezdésben meghatározott értesüléstől számított 15 napon belül tájékoztatja az üzemben tartót a kockázatviselés szünetelésének tényéről és az esetlegesen bekövetkező károkozás következményeiről.

(7) A szünetelés időtartama alatt az üzemben tartó kötelezettége a szerződés folyamatos díjfizetéssel történő hatályban tartására nem áll fenn.

(8) A járműnyilvántartásban nem szereplő gépjárművek esetében a szünetelésnek nincs helye.

Kártérítési igények érvényesítése

27. § A biztosító, a Kártalanítási Számla kezelője, a Nemzeti Iroda, a kárrendezési megbízott, valamint a Kártalanítási Szervezet a gépjármű üzemeltetése során okozott kárt az e törvényben foglaltak szerint megtéríti.

28. § (1) A károsult kártérítési igényét e törvény alapján, a biztosítási szerződés keretei között a károkozó gépjármű üzemben tartójának biztosítójával szemben közvetlenül, illetve az e törvényben meghatározott esetekben a Kártalanítási Számla kezelőjével szemben jogosult érvényesíteni.

(2) A más tagállam területén lakóhellyel (székhellyel) rendelkező károsult keresetet indíthat a károkozó Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosítójával szemben a lakóhelye (székhelye) szerinti tagállamban, vagy a baleset bekövetkezésének helye szerinti tagállamban, amennyiben a baleset a zöldkártyarendszer valamely, a károsult lakóhelyétől (székhelyétől) eltérő országában következett be.

(3) A biztosítóval szemben támasztott követeléseket a károsult választása szerint a kárképviselővel szemben is érvényesítheti a biztosítóra kiterjedő joggal.

29. § (1) A biztosítási esemény bekövetkeztekor a baleset részesei a helyszínen kötelesek átadni egymásnak a személy, a gépjármű és a biztosítási szerződés azonosításához szükséges – a 46. § (2) bekezdésének a), b) és d) pontjaiban meghatározott – adatokat, valamint a baleset lényeges körülményeire vonatkozó információkat. Az így átadott adatok az e törvényben meghatározott feladatoknak ellátása céljából kizárólag a biztosítóhoz, a Nemzeti Irodához, a Kártalanítási Számla kezelőjéhez, a Kártalanítási Szervezethez, a levelezőhöz, a kárrendezési megbízotthoz, a kárképviselőhöz, az egészségbiztosítási szervhez, a nyugdíjbiztosítási szervhez továbbíthatók és a Bit. biztosítási titokra vonatkozó szabályai szerint kezelendők.

(2) A károsult a káreseményt – annak bekövetkeztétől, illetve a tudomásszerzéstől számított – 30 napon belül köteles bejelenteni a biztosítónak. A határidő elmulasztása esetén – kivéve, ha a károsult bizonyítja, hogy az önhibáján kívül történt – a késedelmes teljesítés jogkövetkezményei a káresemény bekövetkezése és a káresemény bejelentése közötti időszakra a biztosítóval, a kárrendezési megbízottal, a levelezővel, a Kártalanítási Számla kezelőjével, a kárképviselővel és a Nemzeti Irodával szemben nem alkalmazhatók.

(3) A Kártalanítási Alap fedezi a károsultnak a felszámolás alatt álló biztosítóval szemben fennálló követelését a biztosítási szerződésben, valamint e törvényben a kárigények érvényesítésével kapcsolatos rendelkezések figyelembevételével.

30. § (1) A biztosított köteles a káreseményt – a kárrendezéshez szükséges adatok megadásával és a lényeges körülmények leírásával, valamint a káreseménnyel kapcsolatos hatósági (rendőrségi) eljárást lefolytató szerv megjelölésével – 5 munkanapon belül a biztosítójánál írásban bejelenteni.

(2) Az érvényes biztosítási szerződéssel nem rendelkező üzemen tartó az (1) bekezdésben meghatározottakat 5 munkanapon belül köteles a Kártalanítási Számla kezelőjének bejelenteni.

(3) Köteles a biztosított 5 munkanapon belül bejelenteni azt is, ha a káreseménnyel kapcsolatban ellene peres vagy nemperes eljárás indult. A biztosító jogosult ebben az eljárásban a biztosított képviseléről gondoskodni.

(4) Az érvényes biztosítási szerződéssel nem rendelkező üzemen tartó a (3) bekezdésben meghatározottakat 5 munkanapon belül köteles a Kártalanítási Számla kezelőjének bejelenteni. A Kártalanítási Számla kezelője jogosult ebben az eljárásban az érvényes biztosítási szerződéssel nem rendelkező üzemen tartó képviseléről gondoskodni.

(5) Külföldön bekövetkezett káresemény bejelentésének határidejét a hazaérkezés időpontjától kell számítani.

(6) A biztosító, a Nemzeti Iroda, a Kártalanítási Számla kezelője, a kárképviselő és a levelező kérelmére, a kárrendezési eljárás lefolytatása céljából, az eljáró hatóság tájékoztatást nyújt a káreseménnyel kapcsolatos eljárás állásáról, eredményéről, a károsult és a károkozó – 46. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott – személyes adatairól, a gépjármű hatósági jelzéséről, a biztosító megnevezéséről, a biztosítást igazoló okirat számáról, valamint a káreseménnyel kapcsolatban a konkrét esetre vonatkoztatva a kárigények rendezéséhez szükséges alapvető adatokról.

31. § A biztosító, ennek kárrendezési megbízottja, levelezője, a kárképviselő, a Kártalanítási Számla kezelője és a Nemzeti Iroda köteles a kárrendezéshez nélkülözhetetlen dokumentumok beérkezésétől számított 15 napon belül, de ezek beérkezésének hiányában is legkésőbb a kártérítési igény benyújtásától számított három hónapon belül a károsultnak:

a) kellően megindokolt kártérítési javaslatot tenni azokban az esetekben, amelyekben a felelősség nem vitás és a kárt a 13. § (1)-(2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, jogcímenként (beleértve a kamatra vonatkozó tájékoztatást) összegszerűen megállapította, vagy

b) indoklással ellátott választ adni a kárigényben foglalt egyes követelésekre, azokban az esetekben, amikor a felelősséget nem ismeri el, vagy az nem egyértelmű, vagy a teljes kárt összegszerűen nem állapította meg.

32. § (1) A biztosító a kártérítési követelések jogosságát a biztosított felelősségre vonatkozó nyilatkozatában foglaltak és a rendelkezésre álló tények és adatok összevetése alapján, a biztosított kártérítési felelősségéhez mérten köteles megállapítani.

(2) A károsult kártérítési követelését elutasító jogerős ítélet hatálya a biztosítottra – a 35. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben az üzemen tartóra és a vezetőre – is kiterjed, ha azt a károsult és a biztosító, a kárképviselő, a Nemzeti Iroda vagy a Kártalanítási Számla kezelője közötti perben hozta a bíróság.

(3) A biztosító, a Kártalanítási Számla kezelője egyösszegű pénzbeli kártérítés esetén köteles a megállapított összeget a kártérítési javaslat elfogadását, vagy a kártérítés jogerős megítélését követő 15 napon belül a károsultnak megfizetni.

32/A. § (1) Gépjármű károsodása esetén a biztosító előzetes kalkulációt készít az általa téríthető helyreállítási költségek és kiadások nettó, illetve bruttó összegéről, illetve – amennyiben az értékcsökkenés fizetésének feltétele fennáll – az értékcsökkenés mértékének megfelelő összegéről, és erről tájékoztatja a károsultat.

(2) A biztosító a gépjárműben keletkezett kár helyreállításához szükséges költségek általános forgalmi adóval növelt összegét a károsultnak csak akkor térítheti meg, ha a károsult által bemutatott számla tartalmazza a gépjármű helyreállításához szükséges munkálatok megnevezését, anyagköltségét és munkadíját, valamint az a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelel. Ellenkező esetben a biztosító a gépjárműben keletkezett kárként az (1) bekezdés szerinti nettó összeget téríti meg. Amennyiben az értékcsökkenés fizetésének feltétele fennáll, a biztosító az (1) bekezdés szerinti értékcsökkenés összegét téríti meg. Gazdasági totálkár esetén, vagy ha a káresemény következtében károsult gépjármű helyreállítása műszaki okokból nem lehetséges, a biztosító a gépjármű károsodás időpontjában fennálló forgalmi értékének maradványértékkel (roncsértékkel) csökkentett összegét alapul véve köteles megtéríteni a károsult kárát.

32/B. § (1) Ha a biztosító úgy ítéli meg, hogy a közlekedési balesettel érintett gépjármű kormányműve, futóműve, illetve karosszériája (alváza) olyan károsodást szenvedett, amely miatt a közúti forgalomban való további részvételre közlekedésbiztonsági szempontból alkalmatlannak tekinthető és a helyreállítás – a jogosult erre irányult nyilatkozata alapján – nem történik meg, a kárfelvételi eljárás befejezésétől számított tíz napon belül – az alkalmatlanság okának feltüntetésével – értesíti a közlekedési hatóságot, kivéve, ha a károsult a hulladékká vált gépjárművekről szóló jogszabály hatálya alá tartozó gépjármű esetén annak bontási átvételi igazolását a biztosítónak bemutatja.

(2) A gépjárműben keletkezett károsodás esetén a biztosító a kár helyreállításához szükséges teljes költséget biztosítási szolgáltatása keretében csak akkor térítheti meg a károsultnak, ha a közlekedési hatóság a gépjármű műszaki vizsgálata eredményeként

a) arról tájékoztatja a biztosítót, hogy a gépjármű a közúti forgalomban való részvételre közlekedésbiztonsági szempontból alkalmas, vagy

b) a gépjárművet közlekedésbiztonsági szempontból a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel műszakilag alkalmatlannak minősíti, és ennek alapján a gépjárművet a járási hivatal – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – ideiglenesen kivonta a forgalomból.

(3) A (2) bekezdés b) pontja nem alkalmazható abban az esetben, ha a közlekedési hatóság a gépjármű műszaki vizsgálata eredményeként a hulladékká vált gépjárművekről szóló jogszabály hatálya alá tartozó gépjárművet közlekedésbiztonsági szempontból véglegesen alkalmatlannak minősítette.

(4) A biztosító az értékcsökkenés összegét csak abban az esetben fizetheti ki a károsult részére, ha a károsult a hulladékká vált gépjárművekről szóló jogszabály hatálya alá tartozó gépjármű esetén annak bontási átvételi igazolását a biztosítónak bemutatta vagy a gépjárművet a járási hivatal – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – végleg kivonta a forgalomból.

(5) A károsult részére a biztosító nem fizetheti ki a 32/A. § (1) bekezdése szerint kalkulált nettó összeget, illetve az értékcsökkenés összegét, ha a közlekedési hatóság arról tájékoztatja, hogy az üzemben tartó az (1) bekezdésben foglalt értesítés alapján elrendelt műszaki vizsgálatra a gépjárművet nem mutatta be, és a műszaki vizsgálatára más módon sem került sor.

(6) A 32/A. § (2) bekezdésében, valamint a (2)-(5) bekezdésben foglaltak nem érintik azt a lehetőséget, hogy a biztosító a 32/A. § (1) bekezdés szerint előzetesen kalkulált nettó összeg, illetve értékcsökkenés 60%-ának megfelelő összegű szolgáltatási előleget nyújtson.

(7) Az (1)-(6) bekezdésekben meghatározottakat nem kell alkalmazni, ha a kárt szenvedett gépjármű telephely szerinti országa nem Magyarország.

Törvényi engedmény

33. § Amennyiben a biztosító, a Nemzeti Iroda vagy a Kártalanítási Számla kezelője a kárt megtérítette, a megtérített összeg erejéig őt illetik meg azok a jogok, amelyek a biztosítottat – a 35. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben az üzemben tartót és a vezetőt – illették meg a kárért felelős személlyel szemben.

Visszkereset

34. § (1) A biztosító, a Nemzeti Iroda, valamint a 36. § (6) bekezdésében meghatározott esetben a Kártalanítási Számla kezelője az általa kifizetett kártérítési összeg megtérítését követelheti:

a) attól a vezetőtől, aki a gépjárművet az üzemben tartó vagy az egyébként jogosan használó engedélye nélkül vezette;

b) a biztosítottól, több biztosított közös károkozása esetén bármelyiküktől, ha a kárt jogellenesen és szándékosan okozták;

c) a vezetőtől, ha a gépjárművet alkoholos vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szertől befolyásolt állapotban vezette,

illetve bármely biztosítottól, ha a gépjármű vezetését ilyen személynek adta át, kivéve, ha bizonyítja, hogy a vezető alkoholos vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szertől befolyásolt állapotát nem ismerhette fel (alkoholos befolyásoltságnak tekinthető a 0,8 ezreléket meghaladó véralkoholszint, illetve a 0,5 mg/l értéket meghaladó légalkohol szint);

d) a vezetőtől, ha a gépjármű vezetésére jogosító engedéllyel nem rendelkezett, illetve bármely biztosítottól, ha a gépjármű vezetését ilyen személynek adta át, kivéve, ha bizonyítja, hogy a gépjárművet engedéllyel vezető esetében a gépjárművezetői engedély meglétét alapos okból feltételezte;

e) az üzemben tartótól, ha a balesetet a gépjármű súlyosan elhanyagolt műszaki állapota okozta;

f) a vezetőtől, ha a kárt segítségnyújtás elmulasztásával, illetve foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetéssel okozta;

g) az üzemben tartótól, illetve a vezetőtől, ha a szerződés megkötésekor, a biztosítási esemény bekövetkezésekor, vagy egyébként terhelő közlési, változásbejelentési, kárbejelentési kötelezettségét nem teljesítette, oly mértékben, ahogyan ez a fizetési kötelezettséget befolyásolta.

(2) Ha a biztosított az (1) bekezdés c) és d) pontjában, valamint a vezető az f) pontban felsorolt esetekben köteles a megtérítésre, a teljesített szolgáltatások keretei között egy biztosítási eseménnyel kapcsolatban a biztosító, a Nemzeti Iroda, valamint a Kártalanítási Számla kezelője legfeljebb 1,5 millió Ft-ig érvényesítheti követelését.

(3) Ha az üzemben tartó az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott esetben köteles a megtérítésre, a teljesített szolgáltatások keretei között egy biztosítási eseménnyel kapcsolatban a biztosító, a Nemzeti Iroda, valamint a Kártalanítási Számla kezelője legfeljebb 750 ezer Ft-ig érvényesítheti követelését.

(4) Ha az üzemben tartó, illetve a vezető bizonyítja, hogy az (1) bekezdés g) pontjában meghatározott kötelezettségét nem szándékosan szegte meg, a biztosító, a Nemzeti Iroda, valamint a Kártalanítási Számla kezelője követelését az általa teljesített szolgáltatások keretei között legfeljebb 500 ezer Ft-ig érvényesítheti.

(5) Az elhunyt biztosított örökösével szemben a biztosító, a Nemzeti Iroda, valamint a Kártalanítási Számla kezelője nem érvényesíthet megtérítési igényt.

II. Fejezet

A GÉPJÁRMŰ-FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS KÜLÖNÖS SZABÁLYAI

A Kártalanítási Számla helytállási kötelezettsége

35. § (1) A károsult a biztosítási kötelezettség ellenére szerződéssel nem rendelkező, vagy ismeretlen üzemben tartó gépjárműve által vagy az ismeretlen gépjárművel Magyarország területén okozott, vagy a 26. §-ban meghatározott szünetelés ideje alatt bekövetkezett kárának megtérítése iránti igényét az e törvényben

foglaltak alapján – a 36. §-ban foglalt kivételekkel – a Kártalanítási Számla kezelőjével szemben is érvényesítheti. A Kártalanítási Számla kezelője a 13. § (1) bekezdésében meghatározott összeghatárokig köteles helytállni. A károsult kárát a Kártalanítási Számla kezelője akkor is köteles megtéríteni, ha a kárt forgalomba nem helyezett vagy a forgalomból kivont gépjárművel okozták.

(2) Ha biztosítási fedezettel nem rendelkező üzemben tartó magyarországi telephelyű gépjárműjével más tagállam területén kárt okoz, vagy ha a károkozó gépjármű rendeltetés helye szerinti

tagállama Magyarország, a Kártalanítási Számla kezelője a 13. § (2) bekezdésében meghatározott mértékig megtéríti a károsult kárát, vagy a külföldi nemzeti iroda, illetve tagja, a tagállam kártalanítási szervezete, vagy garanciaalapja visszakövetelési igényét. Nem tagállam területén okozott károk esetében a Kártalanítási Számla kezelőjét e kötelezettség a nemzeti irodák közötti ez irányú megállapodás alapján terheli.

(3) A Kártalanítási Számla kezelője a biztosítók bármelyikét megbízhatja a károk rendezésével és perbeli képviselője ellátásával.

36. § (1) A Kártalanítási Számla kezelője kizárólag olyan mértékben köteles helytállni, amilyen mértékben a károsult a kárának megtérítését a társadalombiztosítás vagy vagyon- és felelősségbiztosítás alapján nem követelheti.

(2) A vagyon- és felelősségbiztosításból, valamint a társadalombiztosításból eredő megtérítési követeléseket a Kártalanítási Számla nem fedezi.

(3) A Kártalanítási Számla kezelőjének kártalanítási kötelezettsége nem terjed ki az ismeretlen gépjárművel a károsult gépjárműben, az útbán, az út tartozékát képező közlekedési műtárgyakban, az elektromos és a hírközlési berendezésekben és egyéb közművekben, ezek tartozékaiban, a reklámhordozó eszközökben, továbbá az egyéb vagyontárgyakban okozott károkra.

(4) Ha az ismeretlen gépjárművel okozott baleset halállal vagy súlyos személyi sérüléssel jár, a Kártalanítási Számla kezelője megtéríti a károsult gépjárműben okozott károkat is.

(5) A károsult – a kár bekövetkeztétől számított – 30 napon belül köteles bejelenteni az ismeretlen gépjármű által okozott káreseményt a Kártalanítási Számla kezelőjének. Ha a károsult a bejelentési kötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, és emiatt lényeges körülmények kideríthetlenné válnak, a Kártalanítási Számla kezelőjének fizetési kötelezettsége nem áll fenn.

(6) Ha a Kártalanítási Számla kezelője és a biztosító között vitás az, hogy ki köteles a vétlen károsult kárát megtéríteni, a kártérítés összegét a Kártalanítási Számla kezelője megelőlegezi, és utólag a károkozó biztosítójával elszámol. A Kártalanítási Számla kezelője előlegezi meg a kártérítés összegét abban az esetben is, ha a biztosítók között vitás az, hogy ki köteles a vétlen károsult kárát megtéríteni.

(7) A harmadik országbeli károsult kárát a Kártalanítási Számla kezelője kizárólag akkor téríti meg, ha a károsult országában magyar állampolgár részére a baleset időpontjában hasonló esetben kártalanítás jár.

(8) A 34. §-ban meghatározottaktól függetlenül a Kártalanítási Számla kezelője a károsult követelésének kielégítésével kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és – általánosságban is megállapítható – költsége megtérítését követelheti:

a) egyetemlegesen a biztosítási fedezettel nem rendelkező üzemben tartótól és attól a vezetőtől, aki a gépjárművet az üzemben tartó engedélye nélkül vagy a biztosítási fedezet hiányának tudatában vezette;

b) egyetemlegesen a forgalomba nem helyezett vagy a forgalomból kivont gépjármű üzemben tartójától és vezetőjétől;

c) az ismeretlen üzemben tartó gépjárművének vezetőjétől;

d) az ismeretlen gépjármű vezetőjétől, amennyiben ennek személye ismert és a károkozásért felelős;

e) az üzemben tartótól, ha a káresemény a 26. §-ban meghatározott szünetelés ideje alatt következik be.

(9) A Kártalanítási Számla kezelője e törvény alapján feladatainak ellátása, illetve őt megillető igényének érvényesítése érdekében pert indíthat.

(10) A Kártalanítási Számla kezelője nem érvényesíthet megtérítési igényt az elhunyt üzemben tartó, illetve vezető örökösével szemben.

A kárrendezési megbízott

37. § (1) A Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosító a (2) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására kárrendezési megbízottat jelöl ki.

(2) Ha a zöldkártyarendszer valamely, a károsult lakóhelyétől (székhelyétől) eltérő országában magyarországi telephelyű gépjármű üzemeltetésével kárt okoznak, és a károkozó a Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosítójával szemben a más tagállam területén lakóhellyel (székhellyel) rendelkező károsultnak e károk miatt kártérítési igénye keletkezik, a károsult kártérítési igényét lakóhelye (székhelye) szerinti tagállam területén a károkozó biztosítója által kijelölt kárrendezési megbízottjához is benyújthatja. A károsult igényét választása szerint a károkozóval vagy a károkozó biztosítójával szemben közvetlenül is érvényesítheti.

(3) A Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosító kárrendezési megbízottja a kártérítési igényekkel kapcsolatban köteles összegyűjteni a kárigények rendezéséhez szükséges valamennyi információt, és köteles a kárrendezés elintézéséhez szükséges minden intézkedést megtenni, valamint a kárrendezési eljárást a károsult lakóhelye, illetve székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén lefolytatni.

(4) Ha – Magyarország területén kívül – a zöldkártyarendszer valamely országában más tagállam területén telephellyel rendelkező gépjármű (nem magyarországi telephelyű gépjármű) üzemeltetésével kárt okoznak, és a Magyarország területén lakóhellyel (székhellyel) rendelkező károsultnak e károk miatt a károkozó gépjármű-felelősségbiztosítójával szemben kártérítési igénye keletkezik („szenvedett kár”), kártérítési igényét a károkozó gépjármű-felelősségbiztosítója által Magyarországra kijelölt kárrendezési megbízottjához is benyújthatja. A károsult igényét választása szerint a károkozóval vagy a károkozó gépjármű-felelősségbiztosítójával szemben közvetlenül is érvényesítheti.

A kárképviselő

38. § (1) A Magyarország területén székhellyel vagy fiókteleppel nem rendelkező biztosító gépjármű-felelősségbiztosítást határon átnyúló szolgáltatás keretében Magyarország területén csak akkor nyújthat, ha a tevékenység folytatásához kárképviselőt bízott meg.

(2) A kárképviselőnek Magyarország területén állandó lakóhellyel vagy székhellyel kell rendelkeznie.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott biztosítónak a kárképviselővel kapcsolatos adatokat, annak kijelölését, illetve az adataiban, valamint a személyében bekövetkezett változásokat 8 napon belül a Felügyeletnek be kell jelentenie.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott biztosítók által kijelölt kárképviselők listáját és a kárképviselők adataiban bekövetkezett változásokat a Felügyelet internetes honlapján folyamatosan, negyedévente pedig a Pénzügyi Közlönyben is közzéteszi.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott biztosítónak határon átnyúló szolgáltatás esetén a tevékenység megkezdése előtt 30 nappal a szerződésre vonatkozó magyar nyelvű dokumentumokat – ideértve a szerződési feltételeket is – a Felügyelet részére be kell nyújtani.

A Kártalanítási Szervezet

39. § (1) A Kártalanítási Szervezet a (2) bekezdésben rögzített esetekben köteles a 37. § (4) bekezdése szerinti biztosító helytállási kötelezettségéhez igazodó mértékben – helyette is – szolgáltatást nyújtani.

(2) A károsult kártérítési igényét a Kártalanítási Szervezettel szemben csak akkor érvényesítheti, ha

a) a balesetet okozó gépjármű 37. § (4) bekezdése szerinti biztosítója vagy ennek kárrendezési megbízottja a károsult kárigényének benyújtását követő három hónap elteltével sem adott a kárigény-bejelentésben előterjesztettekre a 31. §-ban szabályozottaknak megfelelő választ,

b) a 37. § (4) bekezdése szerinti biztosító nem nevezett ki kárrendezési megbízottat, kivéve, ha a károsult igényét közvetlenül a biztosítónál terjesztette elő, és az három hónapon belül a kártérítési igényre indokolt választ vagy indokolt kártérítési javaslatot adott, vagy

c) a gépjármű vagy a 37. § (4) bekezdése szerinti biztosító a balesetet követő két hónap elteltével sem volt azonosítható.

(3) A követelést a (2) bekezdés szerinti határidők elteltét követő két hónapon belül, a (2) bekezdés b) pontjában szereplő esetben attól az időponttól számítva kell érvényesíteni, amint arról a károsult tudomást szerzett, vagy tudomást szerezhett volna arról, hogy kárrendezési megbízott kijelölésére nem került sor.

(4) Az (1) bekezdés szerinti igény megszűnik, ha a károsult a 37. § (4) bekezdése szerinti biztosítóval szemben közvetlenül bíróság előtt lépett fel, vagy ha a biztosító vagy kárrendezési megbízottja teljesíti kötelezettségeit.

(5) A károsult a Kártalanítási Szervezettel szemben a bíróságtól annak megállapítását kérheti, hogy a Kártalanítási Szervezet helytállási kötelezettségének feltételei fennállnak és a követelés még nem szűnt meg.

(6) A vagyon- és felelősségbiztosításból, valamint a társadalombiztosításból eredő megtérítési követeléseket a Kártalanítási Szervezet nem fedezi.

40. § (1) A Kártalanítási Szervezet a károsult igénybejelentésének kézhezvételét követően haladéktalanul értesíti a károkozó 37. § (4) bekezdése szerinti biztosítóját vagy ennek kárrendezési megbízottját. Ha ezek nem teljesítették e törvény szerinti kötelezettségüket, haladéktalanul értesíti a 37. § (4) bekezdése szerinti biztosító székhely szerinti tagállamának kártalanítási szervezetét. A Kártalanítási Szervezet haladéktalanul értesíti a károkozót arról a körülményről, hogy a károsult igénybejelentését követő két hónapon belül teljesítési kötelezettségének megállapítása céljából intézkedni fog.

(2) A megtérítés folytán a károsultat a károkozóval és biztosítójával szemben megillető követelés a Kártalanítási Szervezetre száll át.

(3) A Kártalanítási Szervezet a károsultnak nyújtott kártalanítás mértékéig megtérítésre jogosult a 37. § (4) bekezdése szerinti biztosító székhely szerinti tagállamának kártalanítási szervezetével szemben.

(4) A Kártalanítási Szervezet a többi tagállam kártalanítási szervezete által nyújtott kártalanítás megtérítésére köteles a magyar jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően, ha a biztosítási szerződést a 37. § (2) bekezdése szerinti biztosítóval kötötték.

(5) A Kártalanítási Szervezet a megtérítési igényét a 39. § (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott esetben a gépjármű telephely szerinti országának kártalanítási számlájával szemben érvényesítheti.

(6) A kártalanítási szervezetek és garanciaalapok egymással szembeni megtérítési követelésének érvényesítési rendjére nézve az e szervezetek közötti megállapodások irányadók.

Külföldi telephelyű gépjárművekre vonatkozó rendelkezések

41. § A külföldi telephelyű gépjármű Magyarország területére harmadik ország, valamint a Rendszámegyezményhez nem csatlakozott tagállam területéről csak akkor léphet be, illetve Magyarországon területén akkor vehet részt a forgalomban, ha

a) üzemben tartója (vezetője) érvényes gépjármű-felelősségbiztosítási fedezetet igazoló nemzetközi igazolvánnyal rendelkezik, vagy

b) a gépjármű olyan ország hatósági jelzéseit és országjelét viseli, amely a Rendszámegyezmény részese.

42. § (1) Ha a külföldi telephelyű gépjármű üzemben tartója (vezetője) az érvényes gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet fennállását a 41. §-ban meghatározott módon nem igazolja, Magyarország területére való belépéskor köteles az e törvény szerinti biztosítóval, vagy biztosítók e célra létrehozott csoportjával határozott időre szóló szerződést (határbiztosítást) kötni, azt a tartózkodás idején folyamatosan fenntartani, s az ezt tanúsító okiratot magánál tartani. E szerződésre a magyar jogot kell alkalmazni és fedezet kell nyújtania a tagállamok területén okozott károokra.

(2) Az (1) bekezdés szerinti okiratra (határbiztosítás) nincs szükség olyan gépjárművek esetében, amelyeknek telephelye a Rend-

számezegyzményhez csatlakozott országban van, vagy ha a forgalmi engedélyre nem kötelezett gépjármű állandó telephelye a Rendszámegyzményhez csatlakozott országban van.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni a Magyarország területén állomásozó vagy áthaladó külföldi katonai gépjárművek esetében, ha azok vonatkozásában nemzetközi egyezmény, illetve jogszabály e törvénytől eltérő szabályokat állapít meg.

(4) A külföldi telephelyű gépjárművek Magyarország területére történő belépésekor a vámhatóság ellenőrzi a 41. §-ban foglaltak fennállását.

(5) A (2) bekezdés szerinti gépjárművek esetében abban az esetben végezhetnek a jogszabályokban a biztosítás ellenőrzésére feljogosított szervek a biztosításra vonatkozó ellenőrzést, ha az nem rendszeres és nem megkülönböztető jellegű, és olyan ellenőrzés részeként végzik, amely nem kizárólag a biztosítás ellenőrzésére irányul.

Nemzeti Iroda

43. § (1) Ha Magyarország területén külföldi telephelyű gépjármű üzemeltetésével okoztak kárt, a kártérítési igényt – a 13. § (1) bekezdésében meghatározott értékhatárt figyelembe véve – a Nemzeti Irodával szemben is lehet érvényesíteni. A Nemzeti Iroda a károk rendezésével és perbeli képviselote ellátásával bármelyik biztosítót, illetve annak jogi képviselőjét megbízza. Ha a károkozó gépjármű-felelősségbiztosítója – a Nemzeti Iroda hozzájárulásával – a biztosítottjai által Magyarország területén okozott károk rendezésére a levelezővel megállapodást kötött, a károk rendezését és a Nemzeti Iroda perbeli képviselote ellátását – a Nemzeti Iroda ellentétes rendelkezése hiányában – e levelező, illetve képviselője végzi.

(2) A Nemzeti Iroda ellátja a Kártalanítási Szervezet és az Információs Központ e jogszabályban meghatározott feladatait.

(3) Ha Magyarország területén külföldi telephelyű gépjármű üzemeltetésével okoztak kárt és a külföldi károsult szokásos tartózkodási helye nem valamely tagállam területén van, a külföldi károsult a Nemzeti Irodával szemben az (1) bekezdés alapján kártérítési igényt kizárólag abban az esetben érvényesíthet, ha országában a baleset időpontjában a magyar károsultat hasonló jog illette meg.

(4) A Nemzeti Iroda haladéktalanul tájékoztatja a Felügyeletet, ha

a) a zöldkártyarendszerben részes azon országok tekintetében, melyek nemzeti irodájával a Nemzeti Iroda (a többi tagállammal egyezően) kétoldalú megállapodást kötött,

b) a Rendszámegyzményhez csatlakozott országok tekintetében,

c) azon országok tekintetében, melyek nemzeti irodájával a Nemzeti Iroda egyoldalú elismerésről külön megállapodást kötött,

változás következik be.

(5) A Felügyelet a (4) bekezdésben meghatározott kategóriák szerinti országok listájáról minden év január 15-éig tájékoztatót jelentet meg, valamint változás esetén az aktuális listát a tájékoztatás kézhezvételétől számított 15 napon belül a Magyar Közlönyben közzéteszi, és egyben gondoskodik róla, hogy ezen információk a honlapján folyamatosan elérhetőek legyenek.

(6) Az Európai Bizottság – a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló 1972. április 24-i, 72/166/EGK tanácsi irányelv 2. cikk (2) bekezdése alapján – a csatlakozással kapcsolatosan a Hivatalos Lapban közzétett határozatában megjelölt időponttól kell az országot a Rendszámegyzményhez csatlakozott országnak tekinteni.

HARMADIK RÉSZ

KÖZPONTI FELADATOK

III. Fejezet

ELLENŐRZÉS ÉS NYILVÁNTARTÁS

A biztosítási fedezet fennállásának igazolása

44. § Gépjárművet forgalomba helyezni, a forgalmi engedélybe üzemben tartóval kapcsolatos bejegyzést tenni, ideiglenes forgalomban tartási engedélyt kiadni, azt meghosszabbítani, a gépjármű hatósági jelzését (rendszámtábláját) cserélni, a gépjármű időszakos vizsgálatát elvégezni abban az esetben lehet, ha az e törvény szerinti biztosítási kötelezettségnek eleget tettek.

45. § (1) A biztosítási fedezet fennállásának az ellenőrzésre jogosult hatóság eljárása során történő tanúsítására a külön rendeletben meghatározott igazoláskereső szolgál.

(2) Ha a járműnyilvántartás és a kötvénynyilvántartás kötvénynyilvántartó szerv általi negyedéves összevetésével, vagy az ellenőrzésre jogosult hatóság eljárása során megállapítást nyer, hogy a gépjárműre nincs érvényes biztosítási fedezet, a kötvénynyilvántartó szerv, illetve a hatóság értesítése alapján az üzemben tartó lakóhelye (székhelye) szerinti illetékes járási hivatal a külön jog-

szabályban meghatározott módon – az 57/A. § (1) bekezdésének megfelelően mentesített gépjárművek kivételével – a gépjárművet kivonja a forgalomból.

(3) A Magyar Honvédség által üzemben tartott gépjárművek biztosítási fedezetének igazolására a Magyar Honvédség nevére kiállított forgalmi engedély szolgál.

(4)

Kötvénnyilvántartás

46. § (1) A kötvénnyilvántartó szerv a biztosítási fedezet meglétének ellenőrzése, a káresettel kapcsolatos igények, megtérítési követelések érvényesítéséhez szükséges adatok szolgáltatása, a gépjárművekkel kapcsolatban e törvényben előírt feladatok ellátása céljából nyilvántartást vezet a járműnyilvántartásban szereplő gépjárművekre megkötött biztosítás igazoló okirataiban szereplő adatokról és a kockázatviselésnek a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott adatairól (kötvénnyilvántartás).

(2) A kötvénnyilvántartás tartalmazza a szerződő üzemben tartó, a gépjármű és a szerződés alább felsorolt adatait:

a) a szerződő üzemben tartó nevét (jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet megnevezését, továbbá cégjegyzékszámát, illetve nyilvántartási számát), születési helyét, születési idejét, anyja nevét és lakcímét (székhelyét, telephelyét);

b) a gépjármű hatósági jelzését (rendszerát) és alvászámát;

c) rendszámváltozás esetén annak időpontját és a korábbi rendszámot;

d) a biztosító nevét, a biztosítást igazoló okirat számát;

e) a kockázatviselés – ha a biztosítás szünetelés idején jön létre, úgy a biztosítási időszak – kezdetének időpontját, megszűnése esetén annak dátumát és a megszűnés okát.

(3) A kötvénnyilvántartó szerv a (2) bekezdésben felsorolt adatokat a biztosítási jogviszony megszűnését követő 7 évig kezeli.

47. § (1) A kötvénnyilvántartásból adatot igényelhet:

a) a 46. § (2) bekezdésének b), c) és e) pontjaiban foglalt adatok tekintetében – az e törvényben meghatározott feladatai ellátásához – a biztosító, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

b) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – a biztosítással nem rendelkező vagy ismeretlen üzemben tartó gépjárműve által, valamint az ismeretlen gépjárművel okozott károk megtérítése és a károsult követelésének kielégítésével kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és költsége visszakövetelése céljából – a Kártalanítási Számla kezelője, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

c) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – az e törvényben meghatározott koordinációs, kárrendezési és elszámolási feladatok ellátása céljából – a Nemzeti Iroda, a káresemény időpontja szerinti adatokra vonatkozóan;

d) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – a károk kezelése és rendezése céljából – a levelező, a káresemény időpontja szerinti adatokra vonatkozóan;

e) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – a kár-igények érvényesítése érdekében adatok közlése és e törvényben meghatározott egyéb feladatok ellátása céljából – az Információs Központ, a káresemény időpontja szerinti adatokra vonatkozóan;

f) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – törvényben meghatározott pénzügyi felügyeleti, ellenőrzési eljárások lefolytatása céljából – a Felügyelet, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

g) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – törvényben meghatározott igazságszolgáltatási eljárások lefolytatása céljából – a bíróság, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

h) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – bűncselekmények felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankció végrehajtása, törvényességi felügyeleti eljárásának lefolytatása céljából – az ügyészség, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

i) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – bűncselekmények felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankció végrehajtása céljából – a nyomozó hatóság, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

j) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – nemzetbiztonsági védelem, felderítés vagy elhárítás, információszerzés, illetve a nemzetbiztonsági vagy iparbiztonsági ellenőrzés céljából – a nemzetbiztonsági szolgálatok, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

k) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – törvényben meghatározott szabálysértési hatósági eljárások lefolytatása, illetve közúti közlekedési feladatokkal kapcsolatos eljárások lefolytatása céljából – a rendőrség, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

l) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – közúti közlekedési feladatokkal kapcsolatos eljárások lefolytatása céljából – a közlekedési igazgatási hatóság, az adatigénylés időpontja szerinti és az adatigénylés időpontját megelőző, egy meghatározott időpont szerinti adatokra vonatkozóan;

m) a 46. § (2) bekezdésében foglalt adatok tekintetében – az Egészségbiztosítási Alapot, illetve a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető megtérítési követelések érvényesítése céljából – az egészség-biztosítási szerv és a nyugdíjbiztosítási szerv, a káresemény időpontja szerinti adatokra vonatkozóan;

n) a 46. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt adatok tekintetében – jogának vagy jogos érdekének érvényesítése céljából, indokolt körben – bármely természetes személy, illetve jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet a felhasználás céljának és jogalapjának igazolása mellett.

(2) A kötvénynyilvántartó szerv az (1) bekezdés *a)*-*e)* és *m)* pontjában szereplő adatigénylők részére az adatszolgáltatást elektronikus úton – a kötvénynyilvántartó szerv és az adatigénylő közötti számítógépes kommunikációs kapcsolat segítségével – teljesíti.

(3) Az (1) bekezdés *n)* pontjában szereplő adatigénylő az adatszolgáltatásért a mindenkor általános tételű eljárási illetéknek megfelelő összegű díjat köteles fizetni a kötvénynyilvántartó szerv részére.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt információk szolgáltatásáért, az ehhez szükséges számítógépes nyilvántartási és adatszolgáltatási rendszer folyamatos működtetéséért és az adatigénylésért a biztosítók kötelesek a kötvénynyilvántartó szervnek díjat fizetni. Díjként a biztosítók a magyarországi telephelyű gépjárművek kötelező gépjármű-felelősségbiztosításából származó negyedévi díjbevételük 0,5%-át kötelesek a tárgynegyedévet követő hónap utolsó napjáig a kötvénynyilvántartó szerv részére átutalni.

(5) Az (1) bekezdés *b)*-*m)* pontjaiban meghatározott adatigénylők részére történő adatszolgáltatás díjmentes.

48. § (1) A kötvénynyilvántartó szerv negyedévenként köteles a járműnyilvántartás és a kötvénynyilvántartás összevetésével ellenőrizni a biztosítási szerződések érvényességét és összeállítani az érvényes szerződéssel nem rendelkező üzemben tartók adatait tartalmazó listát, majd a 45. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárás lefolytatása érdekében az üzemben tartó lakóhelye (székhelye, telephelye) szerinti illetékes járási hivatal részére továbbítani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottak szerinti összekapcsolás útján létrejött adatállomány más célra nem használható fel és azt az eljárási feladatok elvégzése után 90 nappal törölni kell.

49. § A biztosító a szerződés létrejöttétől, illetve – a 21. § (4) bekezdésében meghatározott kivétellel – megszűnésétől, továbbá a biztosítást igazoló okirat adataiban bekövetkező egyéb – a kötvénynyilvántartás adattartalmát képező – változás időpontjától számított 15 napon belül köteles a kötvénynyilvántartó szervet informatikai rendszerén keresztül értesíteni – a 46. § (2) bekezdésében megjelölt adatok feltüntetésével – a biztosítási szerződés megkötéséről, illetve megszűnéséről, valamint az adatokban bekövetkező egyéb változásokról.

50. § (1) A kötvénynyilvántartásban kezelt személyes adatok tekintetében az adatkezelő a kötvénynyilvántartó szerv. A kötvénynyilvántartó szerv a kötvénynyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg.

(2) A kötvénynyilvántartásból nem vagy csak részlegesen szolgáltatható adat, ha az arra jogosult az adatszolgáltatást az állam külső és belső biztonsága, így különösen honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnmegelőzési, bűnüldözési érdekből törvény rendelkezése alapján korlátozta vagy megtiltotta. A korlátozásról, tiltásról, illetve azok feloldásáról a nyilvántartó szervet értesíteni kell.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakat nem lehet alkalmazni, ha az érintett személy a személyes adatainak kezeléséről kér tájékoztatást. Abban az esetben, ha a büntetőeljárásban eljáró bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság, a nemzetbiztonsági szolgálat, vagy külön törvény szerint titkos információgyűjtésre felhatalmazott szerv adatigénylése ezt – bűnüldözési, bűnmegelőzési vagy nemzetbiztonsági érdekre hivatkozással – kifejezetten tartalmazza, a kötvénynyilvántartó szerv nem tájékoztathatja az érintettet a személyes adataival kapcsolatos adattovábbításról.

Kártörténeti nyilvántartás

51. § (1) Az e törvény szerinti biztosítók a szerződéskötésre kötelezettek veszélyközössége terheinek megfelelő elosztása érdekében, a szerződések díjának kockázatarányos megállapítása érdekében a kártörténeti adatok felhasználása, a kárrendezéssel kapcsolatos feladatok ellátása, továbbá a kártörténeti igazolások kiadása céljából kártörténeti nyilvántartást (a továbbiakban: kárnyilvántartás) hoznak létre.

(2) A kárnyilvántartással kapcsolatos feladatokat a kárnyilvántartó szerv látja el.

(3) A kárnyilvántartó szerv nyilvántartást vezet a kötvénynyilvántartásban szereplő biztosítási szerződések vonatkozásában a kármentes időszakokról, a szerződő üzemben tartókról és a 36. § (8) bekezdésének *a)*, *b)* és *e)* pontjában meghatározott üzemben tartókról, továbbá a hozzájuk kapcsolódó kártérítési kötelezettséget kiváltó káreseményekről, a kártérítésre kötelezett személyekről, a kártérítési kötelezettség ismertté válásáról, a kárösszeg kár okozó üzemben tartó által történt visszafizetéséről, az ezekhez kapcsolódó események dátumairól.

(4) A kárnyilvántartás tartalmazza az üzemben tartó, a gépjármű, a szerződés és a káresemény alább felsorolt adatait:

a) a szerződő üzemben tartó, és a 36. § (8) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontjában meghatározott üzemben tartó

aa) nevét, születési helyét, születési idejét, anyja nevét és lakcímét,

ab) jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén annak megnevezését, továbbá cégjegyzékszámát vagy nyilvántartási számát, székhelyét, telephelyét, továbbá

ac) 52. § (6) bekezdése szerint képzett kártörténeti rendszer azonosító számát;

b) a gépjármű hatósági jelzését (rendszámát) és alvázszámát, típusát, kategóriáját;

c) rendszámváltozás esetén annak időpontját és a korábbi rendszámot;

d) a biztosító nevét, a biztosítást igazoló okirat számát;

e) a biztosítási időszak kezdő és záró időpontját, továbbá a kockázatviselés kezdetének időpontját, megszűnésének dátumát és a megszűnés okát;

f) a káresemény dátumát;

g) a kártérítés kötelezettjét, a kötelezettség ismertté válásának dátumát (az első kárkifizetés, vagy a biztosítóval szemben hozott jogerős ítélet dátuma);

h) a kifizetett kárösszeg meghatározott szabályok szerinti visszafizetésének tényét és dátumát;

i) a bonus-malus osztályt.

(5) A 36. § (8) bekezdésének *a)*, *b)* és *e)* pontjában meghatározott üzemben tartó esetében a káresemény kapcsán a (4) bekezdés *a)*-*b)* és *f)*-*h)* pontjaiban meghatározott adatok kerülnek nyilvántartásra.

(6) A kárnyilvántartó szerv a (4) bekezdésben felsorolt adatokat egy üzemben tartó vonatkozásában az utolsó biztosítási szerződéssel kapcsolatban bármely adat keletkezését követő 7 évig kezeli.

(7) A kárnyilvántartó szerv a (4) bekezdésben felsorolt adatokat a 36. § (8) bekezdésének a), b) és e) pontjában meghatározott üzemben tartót illetően a káresetre vonatkozó utolsó adat keletkezését követő 7 év elteltével törli, amennyiben a nyilvántartásban ezen üzemben tartóval kapcsolatban, ezen időtartam alatt a (6) bekezdés szerint adat nem keletkezik.

(8) A kárnyilvántartó szerv a (4) bekezdés f)-h) pontjaiban felsorolt adatokat azok keletkezésétől számított 30 év elteltével törli.

(9) A kárnyilvántartó szerv kérelemre köteles átadni vagy hozzáférhetővé tenni:

a) a (4) bekezdésben meghatározott adatokat – az e törvényben meghatározott feladatai ellátásához – az üzemben tartóval szerződést kötő biztosító;

b) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – a károk kezelése és rendezése céljából – a Kártalanítási Számla kezelője, a levelező;

c) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – törvényben meghatározott pénzügyi felügyeleti, ellenőrzési feladatok ellátása céljából – a Felügyelet;

d) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – törvényben meghatározott igazságszolgáltatási feladatok ellátása céljából – a bíróság;

e) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – bűncselekmények felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankció végrehajtása, törvényességi felügyeleti eljárásának lefolytatása céljából – az ügyészség;

f) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – bűncselekmények felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankció végrehajtása céljából – a nyomozó hatóság;

g) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – nemzetbiztonsági védelem, felderítés vagy elhárítás, információszerzés, illetve a nemzetbiztonsági vagy iparbiztonsági ellenőrzés céljából – a nemzetbiztonsági szolgálatok;

h) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – törvényben meghatározott szabálysértési hatósági eljárások lefolytatása, illetve közúti közlekedési feladatokkal kapcsolatos eljárások lefolytatása céljából – a rendőrség;

i) a (4) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – közúti közlekedési feladatokkal kapcsolatos eljárások lefolytatása céljából – a közlekedési igazgatási hatóság

részére.

52. § (1) A biztosító a szerződés megkötését és megszűnését, a határozatlan tartamú szerződés megújítását (biztosítási időszakok kezdő napját), továbbá a szüneteléssel, illetve a káreseménnyel kapcsolatos adatok keletkezését követő 15 napon belül köteles a kárnyilvántartó szervet informatikai rendszerén keresztül értesíteni az 51. § (4) bekezdésében megjelölt adatokról.

(2) A biztosító köteles a hozott kárelőzményi igazolásban szereplő – az 51. § (3)-(4) bekezdéseiben foglaltakkal összemérhető –

adatokat az (1) bekezdésnek megfelelő módon a kárnyilvántartó szerv részére továbbítani.

(3) A Kártalanítási Számla kezelője az adatok keletkezését követően 15 napon belül köteles a kárnyilvántartó szervet informatikai rendszerén keresztül értesíteni az 51. § (5) bekezdésében meghatározott adatokról.

(4) A kárnyilvántartó szerv a biztosító által a részére megküldött, az üzemben tartó természetes személy természetes személyazonosító adatait (név, születési hely, születési idő, anyja neve) és lakcímét azonosítás céljából elektronikus úton megküldi a személyi- adat- és lakcímnnyilvántartó szerv részére. A sikeres azonosítást követően a személyi- adat- és lakcímnnyilvántartó kapcsolati kódot képez, amelyet azonosítás céljából megküld a kárnyilvántartó szerv részére.

(5) A személyi- adat- és lakcímnnyilvántartó szerv az azonosított természetes személy adatainak a személyi- adat- és lakcímnnyilvántartásban bekövetkezett változásairól a (4) bekezdésben meghatározott kapcsolati kódon értesíti a kárnyilvántartó szervet.

(6) A kárnyilvántartó szerv az üzemben tartó személyi- adat- és lakcímnnyilvántartó szerv általi sikeres azonosítását követően a kapcsolati kód alapján, a kártörténeti nyilvántartási rendszerben történő folyamatos azonosíthatóság érdekében kártörténeti rendszer azonosító számot képez, amelyet a biztosító írásban közöl az üzemben tartóval. A kártörténeti rendszer azonosító számot a biztosító a 8. § (3) bekezdése, 17. § (4) bekezdése és 21. § (5) bekezdése szerinti értesítéseken szerepelteti.

53. § (1) A nyilvántartással érintett személyes adatok tekintetében az adatkezelő az Információs Központ.

(2) A kártörténeti nyilvántartásból nem vagy csak részlegesen szolgáltatható adat, ha az arra jogosult az adatszolgáltatást az állam külső és belső biztonsága, így különösen honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnmegelőzési, bűnüldözési érdekből törvény rendelkezése alapján korlátozta vagy megtiltotta. A korlátozásról, tiltásról, illetve azok feloldásáról a nyilvántartó szervet értesíteni kell.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakat nem lehet alkalmazni, ha az érintett személy a személyes adatainak kezeléséről kér tájékoztatást. Abban az esetben, ha a büntetőeljárásban eljáró bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság, a nemzetbiztonsági szolgálat, vagy külön törvény szerint titkos információgyűjtésre felhatalmazott szerv adatigénylése ezt – bűnüldözési, bűnmegelőzési vagy nemzetbiztonsági érdekre hivatkozással – kifejezetten tartalmazza, a kárnyilvántartó szerv nem tájékoztathatja az érintettet a személyes adataival kapcsolatos adattovábbításról.

Az Információs Központ feladatai

54. § (1) Az e törvény szerinti biztosítók Információs Központot működtetnek.

(2) Az Információs Központ a károsult, vagy bármely tagállam – illetve erre irányuló együttműködési szerződés alapján harmadik ország – információs központja kérésére haladéktalanul tájékoztatást ad a következő adatokról:

a) a károkozó biztosítójának neve, címe és egyéb elérhetőségi adatai;

b) a biztosítást igazoló okirat száma;

c) a biztosítónak a károsult lakóhelye szerinti országban lévő kárrendezési megbízottjának neve és címe;

d) a károkozó gépjármű üzemben tartójának vagy tulajdonosának neve és címe, amennyiben a károsultnak jogos érdeke fűződik ezen adatok megszerzéséhez.

(3) Az Információs Központ együttműködik a más tagállamokban működő információs központokkal annak érdekében, hogy a károsult a (2) bekezdésben foglalt adatokat a balesetet követő 7 év során

a) a károkozó lakóhelye szerinti tagállam információs központjától;

b) a gépjármű telephelye szerinti tagállamának információs központjától;

c) a baleset helyszíne szerinti tagállam információs központjától késedelem nélkül megkapja.

(4) A biztosítóra és a szerződésre vonatkozó adatokat a káresemény időpontjára vonatkozóan, míg a kárrendezési megbízottra vonatkozóan a megkeresésre adandó válasz időpontjában aktuális adatokat kell közölni. Ha a kért adatokat az információs központok közötti megállapodásban kikötött időpontig az Információs Központ bármely okból nem tudja megadni, ezt a körülményt az ok megjelölésével legkésőbb a határidő lejártakor köteles közölni a megkeresővel.

(5) Ha a káreseményben részes gépjármű a káresemény időpontjában érvényes biztosítási fedezettel nem rendelkezett, az Információs Központ ezt a körülményt és a Kártalanítási Számla kezelőjének adatait a megkeresővel közli.

(6) Az e törvényben szabályozott adatigénylések teljesítése során az Információs Központ jogosult személyes adatot továbbítani a tagállamok, illetve egyéb olyan államok területére, amelyek a magyar jog szabályainak megfelelő szintű védelmet biztosító adatvédelmi szabályozással rendelkeznek.

(7) Az Információs Központ a biztosítók kárrendezési megbízottainak adatait, illetve az azokban bekövetkezett változásokat haladéktalanul köteles közölni a többi tagállam információs központjaival, illetve erre irányuló együttműködési szerződés esetén harmadik ország információs központjával. Az adatok helytállóságáért a kárrendezési megbízottat jelölő biztosító a felelős. A kárrendezési megbízottak jegyzékét az interneten a MABISZ honlapján keresztül is elérhetővé kell tenni.

(8) Ha a káreseményben részes gépjármű a káresemény időpontjában az 57/A. § (1) bekezdésének megfelelően mentesített volt, az Információs Központ a mentesített gépjármű által okozott károkkal kapcsolatban a károk megtérítésére kötelezett, továbbá a kárrendezést végző szerv nevét és elérhetőségét a megkeresővel közli.

55. § A kárnyilvántartó szerv feladatait az Információs Központ látja el.

IV. Fejezet

A MABISZ ÁLTAL A KÖTELEZŐ GÉPJÁRMŰ-FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS RENDSZERÉBEN ELLÁTOTT FELADATOK

56. § (1) A Nemzeti Iroda feladatait, a Kártalanítási Számla kezelését, továbbá a Kártalanítási Alap kezelését a MABISZ látja el.

(2) A Kártalanítási Alap kezelőjét megilletik mindazon jogok és terhelik mindazon kötelezettségek, amelyek a biztosítási szerződés vonatkozásában a felszámolás alatt álló biztosítót illeték meg, illetve terhelték, továbbá az Alap kezelője megtérítést követelhet a felszámolás alatt álló biztosítótól. Az Alap kezelője és a felszámolás alatt álló biztosító felszámolója a kárigényének rendezése és a biztosítási szerződésekhez kapcsolódó követelések érvényesítése során együttműködnek.

(3) Az Információs Központ, a Nemzeti Iroda, a Kártalanítási Számla, Kártalanítási Alap és a Kártalanítási Szervezet között személyes adat, illetve biztosítási titoknak minősülő adat a károsult kárigényének rendezése, a biztosítási szerződésből eredő egyéb követelés érvényesítése, illetve a Nemzeti Irodát, a Kártalanítási Számla, Kártalanítási Alap kezelőjét megillető követelés érvényesítése céljából továbbítható.

(4) A MABISZ kapcsolatot tart fenn a többi tagállam – a 2000/26/EK sz. irányelv 6. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően létrehozott – kártalanítási szervezeteivel és garanciaalapjaival, valamint információs központjaival. Ellátja az e testületek jogairól és kötelezettségeiről, valamint a kártalanítási

szolgáltatások visszatérítéséről szóló megállapodásokhoz kapcsolódó feladatokat.

(5) A MABISZ hasonló tartalmú kétoldalú megállapodást köthet harmadik ország hasonló feladatokat ellátó szervezeteivel.

57. § (1) A biztosítók kötelesek a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból származó tárgyévi díjbevitelük arányában a MABISZ – mint a Nemzeti Iroda feladatait ellátó szervezet és a Kártalanítási Számla kezelője – részére befizetést teljesíteni olyan mértékben, hogy azok fedezetet nyújtsanak e szervezeteket terhelő kötelezettségek teljesítésére, valamint a működési költségeik fedezetére. A negyedévenkénti befizetés legkisebb összege biztosítónként kétfélmillió forint. A biztosítók kötelesek továbbá a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból származó előző évi piaci összdíjbevitel 0,25%-ának megfelelő összegben, negyedévente, a MABISZ – mint a Kártalanítási Alap kezelője – részére befizetést teljesíteni, amely kötelezettség a biztosító számára az adott negyedéves szerződésállományában lévő gépjárművek darabszámának – gépjármű-kategóriánként a Kártalanítási Alap kezelője által megállapított kockázati szorzókkal súlyozott – mértékében áll fenn. A befizetési kötelezettség – az e törvény szerinti tevékenységét megkezdő biztosítót terhelő kötelezettség kivételével – mindaddig szünetel, amíg az Alap egyenlege meghaladja az előző évi piaci összdíjbevitel 6%-át. Azok a biztosítók, akik a MABISZ-nak nem tagjai, tevékenységüket az e törvény szer-

inti befizetésekre vonatkozó kötelezettségvállaló nyilatkozat megtételét és ennek a Felügyelet részére történő benyújtását követően kezdhetik meg.

(2) A Kártalanítási Számla és a Kártalanítási Alap kezelője és a Nemzeti Iroda feladatainak az ellátója köteles legkésőbb a tárgy-

évet követő január 31-ig a biztosítók részére a befizetett összegekről kimutatást készíteni.

(3) A Kártalanítási Számla és a Kártalanítási Alap kezelője köteles minden évben a külön jogszabályban meghatározottak szerint a Felügyelet részére adatszolgáltatást teljesíteni.

V. Fejezet

ÁLLAMI GÉPJÁRMŰVEK MENTESÍTÉSE

57/A. § (1) Mentések az e törvényben meghatározott biztosítási szerződés megkötésének kötelezettsége alól azon gépjárművek üzemben tartói, amelyeket az üzemben tartói jogokat gyakorló minisztériumot vezető miniszter, vagy az üzemben tartói jogokat gyakorló szervezet felett irányítási vagy felügyeleti jogot gyakorló miniszter (a továbbiakban: vagyonnevelésért felelős miniszter) rendeletében a biztosítási kötelezettség alól mentesített.

(2) A vagyonnevelésért felelős miniszter akkor mentesítheti az (1) bekezdésben meghatározott gépjárművek üzemben tartóit, ha a mentesítés hatályának a kezdetét megelőzően meghozatalra kerülnek az intézkedések a mentesítésre kerülő gépjárművekkel kapcsolatos jövőben bekövetkező károk rendezéséről, továbbá a károk és annak rendezésének fedezetéről, amelynek keretében

a) össze kell állítani és naprakészen kell tartani a mentesített gépjárművek jegyzékét, illetve biztosítani kell a mentesített gépjárművek nyilvántartásával kapcsolatos intézkedéseket, illetve az ahhoz való hozzáférést az Információs Központ feladatait ellátó Nemzeti Iroda számára,

b) Magyarország, továbbá más tagállam területén ki kell jelölni a mentesített gépjárművek által az okozott károk rendezését és megtérítését végző szervezet,

c) biztosítani kell a b) pontban meghatározott szervezetnél a feladatellátáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételeket,

d) meg kell tenni a szükséges intézkedéseket, hogy a mentesített gépjárművek által az okozott károk rendezését és megtérítését végző szerv a Belső Szabályzatban foglaltaknak megfelelően teljesíteni tudja a károkkal kapcsolatos megtérítési kötelezettségét, illetve a mentesített gépjárművek igazolóeszkőzzel legyenek el látva.

(3) A miniszter a mentesítést megelőzően közli az Európai Bizottsággal, a tagállamokkal és az Információs Központ feladatait ellátó Nemzeti Irodával a mentesített gépjárművek jegyzékét, a mentesített gépjárművek által okozott károkkal kapcsolatban a károk megtérítésére kötelezett, továbbá a kárrendezést végző szerv nevét és elérhetőségét.

(4) Ha a Nemzeti Iroda, illetve a Kártalanítási Szervezet – a külföldi nemzeti iroda, illetve kártalanítási szervezet megtérítési ígénye alapján – a kárt megtérítette, a károsult követelésének kielégítésével kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és – általánosságban is megállapítható – költsége megtérítését követelheti – a Belső Szabályzatban foglalt feltételek szerint – a mentesített gépjármű üzemben tartójától.

NEGYEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatálybalépés

58. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2010. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 51. §-ának (9) bekezdése, valamint az 52. § (1)-(3) bekezdései 2010. május 1-jén lépnek hatályba.

(3) E törvény 63-66. §-ai és a 67. § (1) bekezdése a hatálybalépést követő napon hatályát veszti.

(4) E törvény 61. §-ának (2) bekezdése a hatálybalépését követő 6. napon hatályát veszti.

(5) E törvény 62. §-a és 67. §-ának (2) bekezdése 2011. július 2-án hatályát veszti.

Átmeneti rendelkezések

59. § (1) E törvény rendelkezéseit – a határozott időre szóló szerződések kivételével – figyelemmel a (2) bekezdésben foglaltakra, a hatálybalépéskor már megkötött szerződésekre is alkalmazni kell.

(2) E törvény hatálybalépését követően, amennyiben az e törvény szerint szerződéskötésre kötelezett személye és az e törvény hatálybalépését megelőzően megkötött – határozatlan tartamú – szerződésben szereplő szerződő személye eltér, az adott gépjármű vonatkozásában csak abban az esetben köteles az e törvény szerinti szerződéskötésre kötelezett személy új szerződést kötni, ha akár a tulajdonos, akár az üzemben tartó személyében változás állt be.

(3) A (2) bekezdésben meghatározottak szerint megkötött szerződés esetében az új szerződés – a 10. §-ban meghatározott rendelkezések ellenére – érvényes, a korábban fennálló szerződés hatályát veszti.

(4) A hatálybalépés napját megelőzően bekövetkezett káresekhez kapcsolódóan a kártérítési igények érvényesítésével összefüggő eljárásokra, a helytállási kötelezettség mértékére a káresemény időpontjában hatályos jogszabályokat kell alkalmazni.

60. § A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1991. július 1-je előtti rendszeréből származó, a káresemények időpontjában hatályos jogszabályok alapján még nem teljesített állami kötelezettségek teljesítésére a külön jogszabályban foglaltak irányadók.

61. § (1) E törvény 22. §-ában meghatározott rendelkezéseket azon fedezetlenségi díj megfizetésére kell alkalmazni, ahol a fedezetlenség időtartama e törvény hatálybalépését követően kezdődik.

(2)

(3) A Kártalanítási Alap térítési kötelezettsége az e törvény hatálybalépését követően felszámolás alá kerülő biztosító esetében áll fenn.

(4) E törvény hatálybalépését megelőzően kezdődött és e törvény hatálybalépését követően lezáruló fedezetlenségi díj (elmaradt díj) számítására a fedezetlenség kezdő napján hatályban lévő rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(5) E törvény gépjárműflottára kötött szerződésekre vonatkozó szabályait a 2011. január 1-jétől minden gépjárműflottára kötött szerződés vonatkozásában alkalmazni kell.

(6) Érdekmúlással megszűnik a gépjárműflottára kötött szerződés, ha 2011. január 1-jén nem felel meg az e törvény gépjárműflottára kötött szerződésekre vonatkozó szabályainak.

62. § Az e törvény – az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CL. törvénnyel megállapított – 5. § (1) bekezdését a 2013. január 1-jét követően tett ajánlatokra vagy megkötött szerződésekre kell alkalmazni.

62/A. § (1) A biztosító a 2012. október 30-áig meghirdetendő díjtarifáját a 23. § (3) bekezdésétől eltérően 2013. január 1-től alkalmazandó tarifájaként hirdeti meg.

(2) A biztosító a 2012. október 30. és 2012. december 31. közötti időszakban a 2013. március 1-jét követően kezdődő biztosítási időszakra szóló ajánlatot nem fogadhatja el, és ezen időponttól kezdődő biztosítási időszakra szóló szerződést nem köthet, az így létrejött szerződés érvénytelen. A biztosító az ajánlat elutasításáról annak beérkezésétől számított tizenöt napon belül értesíti az üzemben tartót.

(3) A biztosító a kártörténeti rendszer azonosító számot az e törvény – egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CL. törvénnyel megállapított – 52. § (6) bekezdésében foglaltak szerint legkésőbb 2013. január 1-jétől köteles szerepeltetni az e törvény 8. § (3) bekezdése, 17. § (4) bekezdése és 21. § (5) bekezdése szerinti értesítéseken.

Módosuló és hatályukat veszítő rendelkezések

63-66. §

67. § (1)

(2)

Felhatalmazó rendelkezések

68. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a kötvénnyilvántartó szerv kijelölését rendeletben állapítsa meg.

69. § (1) Felhatalmazást kap a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter, hogy

a) a díjtarifa megállapításának alapjául szolgáló gépjármű-kategóriákat;

b) a kártörténeti adatok biztosítók által történő felhasználásának, a kártörténeti adatokon alapuló bonus-malus rendszer, továbbá a kártörténeti igazolások kiadásának szabályait;

c) a Kártalanítási Alap javára teljesített befizetéseknek, az Alap kezelésének és az Alap kezelője eredményelszámolási szabályait;

d) a Kártalanítási Számla eredményelszámolásának szabályait

rendeletben állapítsa meg.

(2) Felhatalmazást kap a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter, hogy a közlekedésrendészetért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben állapítsa meg a magyarországi telephelyű gépjárművek, továbbá más tagállami telephelyű és magyarországi rendeltetési hellyel rendelkező gépjárművek kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezetének fennállását tanúsító igazolóeszközökre vonatkozó szabályokat.

(3) Felhatalmazást kap a kormány tagja, hogy rendeletben megállapíthassa a biztosítási kötelezettség alól mentes gépjárművek körét, ezek nyilvántartására vonatkozó szabályokat, gépjárművek által okozott károk megtérítését és rendezését végző szerv kijelölését, a szerv működésére vonatkozó szabályokat és a mentesített gépjárművek igazolóeszközzel történő ellátására vonatkozó szabályokat.

(4) Felhatalmazást kap a Felügyelet elnöke, hogy az egyedi szerződésekre vonatkozó díjtarifának, a gépjárműflottára kötött szerződésekre vonatkozó díjtarifának, továbbá fedezetlenségi díj tarifájának a Felügyelet honlapján történő meghirdetésének módjára vonatkozó részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

70. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 1972. április 24-i 72/166/EGK irányelve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről,

b) a Tanács 1972. december 19-i 72/430/EGK irányelve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelv módosításáról,

c) a Tanács 1983. december 30-i 84/5/EGK második irányelve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosítására vonatkozó jogszabályainak közelítéséről,

d) a Tanács 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik irányelve a gépjármű-használattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről,

e) a Tanács 1990. november 8-i 90/618/EGK irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések össze-

hangolásáról szóló 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelvnek elsősorban a gépjármű-felelősségbiztosítás tekintetében történő módosításáról,

f) az Európai Parlament és a Tanács 2000. május 16-i 2000/26/EK irányelve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről, valamint a 73/239/EGK és a 88/357/EGK tanácsi irányelv módosításáról (negyedik gépjármű-biztosítási irányelv),

g) az Európai Parlament és a Tanács 2005. május 11-i 2005/14/EK irányelve a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról,

h) az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK irányelve a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről.

21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet

a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 69. § (1) bekezdés *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § *f)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. A bonus-malus rendszer általános szabályai

1. § E rendelet alkalmazásában:

1. *igénylő*: a biztosított gépjármű kártörténeti adata (kárménesség tényére) vonatkozó igazolást igénylő üzemben tartója;

2. *kártörténeti adat*: a gépjármű üzemben tartója által a biztosított gépjármű vonatkozásában az adott biztosítóval fennállt kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéses jogviszonya alatt bekövetkezett – a kártérítés alapjául szolgáló – káreset vonatkozásában a biztosító által elismert vagy vele szemben jogerősen megítélt kártérítési kötelezettség ismertté válásának dátuma (az első kárkifizetés vagy a biztosítóval szemben hozott jogerős ítélet dátuma), a kifizetett kárösszeg meghatározott határidőn belüli visszafizetésének ténye és dátuma, a kármentesség igazolt ténye;

3. *újonnan belépő üzemben tartó*: az a szerződést kötő üzembentartó, aki a szerződéskötést megelőző 2 évben magyarországi telephelyű gépjármű vonatkozásában az adott gépjárműkategóriában felelősségbiztosítási szerződéses jogviszonyban üzemben tartóként nem állt.

2. § (1) A bonus-malus rendszer a személygépkocsira, motorkerékpárra, autóbuszra, tehergépkocsira, vontatóra, mezőgazdasági vontatóra terjed ki.

(2) A bonus-malus rendszer az (1) bekezdés szerinti gépjárműkategóriák vonatkozásában egy A00 alap, 10 bonus és 4 malus osztályból áll.

(3) A biztosító az egyedi szerződéseket díjmegállapítás céljából az új biztosítási időszakot közvetlenül megelőző biztosítási időszak és az új biztosítási időszak kezdő napjai közötti időtartam kártörténeti adatai alapján az 1. melléklet szerinti táblázatban meghatározott módon a bonus-malus osztály valamelyikéhez hozzárendeli (besorolás).

(4) A biztosító köteles a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási egyedi szerződéseit a bonus-malus rendszer szerint nyilvántartani.

3. § (1) Az érintett szerződés vonatkozásában a bonus-malus rendszerrel járó előnyök és hátrányok a szerződő üzemben tartó személyéhez fűződnek, függetlenül attól, hogy az üzemben tartó gépjárművét ki vezette.

(2) Egy biztosítási szerződéssel kapcsolatosan elért osztályba sorolás a szerződés hatálya alatt az üzemben tartó párhuzamosan üzemeltetett további járműveire nem használható fel.

(3) Ha az adott gépjárművet jogtalanul használatba veszik, és erre vonatkozóan büntető feljelentés megtételére kerül sor, úgy a jogosulatlan használó által a gépjárművel okozott kár a szerződés besorolását nem érinti.

2. A besorolásra vonatkozó szabályok

4. § (1) A rendszerbe újonnan belépő üzemben tartó szerződése A00 osztályba kerül, kivéve a hozott kárelőzményi igazolás figyelembevételével létrejött szerződést.

(2) Egy adott biztosítási időszakon belül a szerződés besorolása – a (4) és (5) bekezdésben, az 5. § (3)–(5) bekezdésben, továbbá a 7. § (3) bekezdésében meghatározott esetkörök kivételével – nem változik.

(3) A besorolás a következő biztosítási időszakban egy osztályt emelkedik, ha a szerződéssel érintett gépjármű az új biztosítási időszakot közvetlenül megelőző biztosítási időszak és az új biztosítási időszak kezdő napjai közötti időtartam során legalább 270 napig biztosítási fedezettel rendelkezett és ebben az időtartamban az üzemben tartónak az érintett gépjármű vonatkozásában – a károkozás időpontjától függetlenül – kártérítési kötelezettsége (az első kárkifizetés vagy a biztosítóval szemben hozott jogerős ítélet dátuma) nem vált ismertté.

(4) A biztosító az üzemben tartó által az adott szerződés vonatkozásában megszerzett besorolást a szerződés megszűnését követő 2 éven belül figyelembe veszi – ugyanazon gépjárműkategóriába tartozó gépjárműre – az új szerződés besorolásánál. Díjnemfizetés miatti szerződés megszűnés esetén a besorolás másik gépjárműre kötött szerződésre nem vihető át.

(5) Ha az üzemben tartó egy adott gépjárműre már rendelkezik szerződéssel, és annak hatálya alatt másik, azonos gépjárműkategóriába tartozó gépjárműre is szerződést köt, az új szerződést A00 osztályba kell sorolni. Ha a kedvezőbb besorolású gépjármű szerződése érdekmúlás miatt megszűnik, akkor a megszűnt szerződésen megszerzett besorolás a megszűnést követő naptól 2 éven belül az adott üzemben tartó másik szerződésére – a biztosítási időszakon belül is – érvényesíthető a kedvezőbb besorolású gépjármű előző besorolása által érintett biztosítási időszak kezdő napja és az érvényesítés időpontja közötti időtartam során ismertté vált biztosítói kártérítési kötelezettségek számának figyelembe vételével.

5. § (1) A biztosító az üzemben tartó nyilatkozata alapján állapítja meg a szerződés előzetes besorolását, ennek hiányában a szerződést előzetesen az A00 osztályba sorolja.

(2) A biztosító köteles a biztosítási időszak kezdetét követő 15. és 30. nap közötti időtartamon belül a Kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvényben meghatározott kártörténeti nyilvántartásból (a továbbiakban: kárnyilvántartás) lekérdezni a szerződés bonus-malus besorolásához szükséges

adatokat. A biztosító a kárnyilvántartásban az üzemben tartó által közölt hatósági jelzés és az előző biztosítást igazoló okirat száma alapján végzi a beazonosítást, a besorolást a közvetlenül megelőző biztosítási időszak kárnyilvántartásban meglévő adatai (kockázatviselés időtartama, kártörténeti adatok) alapján állapítja meg.

(3) A biztosító a biztosítási időszak kezdetét követő 45 napon belül megállapítja a szerződés végleges besorolását a biztosítási időszak kezdetére visszamenő hatállyal, egyidejűleg a kárnyilvántartásba bejegyzi a bonus-malus besorolást és a besorolás szerinti díjról értesítést küld az üzemben tartónak, amennyiben az az üzemben tartó nyilatkozata szerinti besorolástól eltér.

(4) Ha az üzemben tartó közlése alapján a szerződés besorolásához szükséges adatok a biztosítási időszak kezdetét követő 30. napig a kárnyilvántartásban nem beazonosíthatók, erről a tényről a biztosító az üzemben tartónak 15 napon belül értesítést küld. Ha a biztosítási időszak kezdetét követő 60. nap elteltével az adatok a kárnyilvántartásban továbbra sem beazonosíthatók, akkor a biztosító 15 napon belül A00 osztályban állapítja meg a szerződés végleges besorolását a biztosítási időszak kezdetére visszamenő hatállyal, és a besorolás szerinti díjról értesítést küld az üzemben tartónak.

(5) Ha a biztosító tudomást szerez arról, hogy az üzemben tartó a kedvezőbb besorolás érdekében akár a gépjármű beazonosítására, akár a szerződés besorolására vonatkozóan valótlan adatokat közöl, melynek következtében a kárnyilvántartásban történő beazonosítás lehetetlenné válik, a biztosító a szerződést M04 osztályba sorolja.

6. § (1) A biztosító köteles a hozott kérelézményi igazolást a besorolásra vonatkozó szabályok szerint figyelembe venni, amennyiben az igazolás tartalmazza az adott biztosítónál nyilvántartott időszakot, a kármentességet, vagy azt a tényt, hogy az üzemben tartó a szerződés hatálya alatt hány, a biztosító által elismert vagy vele szemben jogerősen megítélt kárt okozott.

(2) A biztosító a besorolásnál kizárólag az utolsó, időben egybefüggő időtartamra vonatkozó igazolást vagy igazolásokat veheti figyelembe.

7. § (1) Az üzemben tartó jogosult arra, hogy a biztosítónak a teljes kárkifizetés összegéről szóló írásbeli értesítését követő 45 napon belül a teljes kárösszeget a biztosítónak megfizesse.

(2) Ha az üzemben tartó a kárösszeget a biztosítónak megfizette, azt a besorolást illetően úgy kell figyelembe venni, mintha a biztosító részéről kártérítési kötelezettség nem keletkezett volna.

(3) Amennyiben a besorolásnál a későbbiekben megfizetett kárösszeg alapját képező kártérítési kötelezettség már figyelembe vételre került, az üzemben tartó jogosult a (2) bekezdésnek megfelelő besorolás érvényesítésére.

(4) Kármegosztás esetén az adott biztosítási szerződés alapján történt kárkifizetést kell figyelembe venni.

8. § A biztosító köteles – az igénylés beérkezését követő 15 napon belül – az igénylő kérésére az igénylést megelőző szerződéses időszak vonatkozásában – amennyiben ezen időszak tartama az 5 évet meghaladja, úgy legalább ötéves időszakra visszamenőleg – a kárnyilvántartásban meglévő kártörténeti adatokról írásban igazolást kiadni más tagállam által előírt felelősségbiztosítási kötelezettség alapján kötendő szerződéssel kapcsolatos kedvezmény érvényesítése céljából.

3. Záró rendelkezések

9. § E rendelet 2011. június 15. napján lép hatályba.

10. § A bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 19/2009. (X. 9.) PM rendelet (a továbbiakban: R.) besorolásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni azon szerződések besorolására, amelyek esetében az R. 6. § (1) bekezdés a) pontja szerinti igazolás 2011. július 1-jét megelőzően beérkezett.

11. § E rendelet 8. §-a a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének való megfelelést szolgálja.

12. § Hatályát veszti a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 19/2009. (X. 9.) PM rendelet.

1. melléklet a 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelethez***Bonus-malus osztályba sorolás személygépkocsi, motorkerékpár esetén***

Kiinduló osztály	A megelőző biztosítási időszak és az új biztosítási időszak kezdő napjai közötti időtartam kártörténeti adata alapján				
	0 kár	1 kár	2 kár	3 kár	4 vagy több kár
B10	B10	B08	B06	B04	M04
B09	B10	B07	B05	B03	M04
B08	B09	B06	B04	B02	M04
B07	B08	B05	B03	B01	M04
B06	B07	B04	B02	A00	M04
B05	B06	B03	B01	M01	M04
B04	B05	B02	A00	M02	M04
B03	B04	B01	M01	M03	M04
B02	B03	A00	M02	M04	M04
B01	B02	M01	M03	M04	M04
A00	B01	M02	M04	M04	M04
M01	A00	M03	M04	M04	M04
M02	M01	M04	M04	M04	M04
M03	M02	M04	M04	M04	M04
M04	M03	M04	M04	M04	M04

Bonus-malus osztályba sorolás autóbusz, tehergépkocsi, vontató, mezőgazdasági vontató esetén

Kiinduló osztály	A megelőző biztosítási időszak és az új biztosítási időszak kezdő napjai közötti időtartam kártörténeti adata alapján				
	0 kár	1 kár	2 kár	3 kár	4 vagy több kár
B10	B10	B09	B08	B07	B06
B09	B10	B08	B07	B06	B05
B08	B09	B07	B06	B05	B04
B07	B08	B06	B05	B04	B03
B06	B07	B05	B04	B03	B02
B05	B06	B04	B03	B02	B01
B04	B05	B03	B02	B01	A00
B03	B04	B02	B01	A00	M01
B02	B03	B01	A00	M01	M02
B01	B02	A00	M01	M02	M03
A00	B01	M01	M02	M03	M04
M01	A00	M02	M03	M04	M04
M02	M01	M03	M04	M04	M04
M03	M02	M04	M04	M04	M04
M04	M03	M04	M04	M04	M04

20/2009. (X. 9.) PM rendelet**a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításnál alkalmazott gépjármű-kategóriákról**

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 69. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § g) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Gfbt.) 3. § 5. pontjában szereplő díjtartifa kialakításának, valamint a 22. § (7) bekezdésében meghatározott fedezetlenségi díj tarifája megállapításának alapjául szolgáló gépjármű-kategóriákat e rendelet 1. és 2. számú melléklete tartalmazza.

(2) A Gfbt. kártörténeti nyilvántartásában az 1. számú mellékletben meghatározott gépjármű-kategóriákat kell alkalmazni.

(3) A 2011. évre és az azt követő évekre vonatkozó díjtarifát, valamint a fedezetlenségi díj 2011. évre és az azt követő évekre vonatkozó tarifáját az 1. számú mellékletben meghatározott gépjármű-kategóriáknak kell meghirdetni.

(4) A 2010. évre vonatkozó díjtarifát, valamint a fedezetlenségi díj 2010. évre vonatkozó tarifáját a 2. számú mellékletben meghatározott gépjármű-kategóriáknak kell meghirdetni.

2. § (1) E rendelet 2010. január 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet 1. § (4) bekezdése, az 1. § (1) bekezdésének „és 2.” szövegrésze, valamint a 2. számú melléklet 2011. január 1-jén hatályát veszti. E bekezdés 2011. január 2-án hatályát veszti.

1. számú melléklet
a 20/2009. (X. 9.) PM rendelethez

Gépjármű-kategóriák

Személygépkocsik (M1 gépjármű-kategória)
37 kW teljesítményig
38 kW-tól 50 kW teljesítményig
51 kW-tól 70 kW teljesítményig
71 kW-tól 100 kW teljesítményig
101 kW-tól 180 kW teljesítményig
180 kW teljesítmény felett

Motorkerékpárok (L3e, L4e, L5e, L7e gépjármű-kategória)
12 kW teljesítményig
13 kW-tól 35 kW teljesítményig
36 kW-tól 70 kW teljesítményig
70 kW teljesítmény felett

Autóbuszok (M2, M3 gépjármű-kategória)
10-től 19 férőhelyig
20-tól 42 férőhelyig
43-tól 79 férőhelyig
80 férőhelytől

Trolibusz (elektromos felsővezetékhez kötött, M3 gépjármű-kategória)

Tehergépkocsik (N1, N2, N3 gépjármű-kategória)
3,5 t megengedett legnagyobb össz tömegig
3,5 t megengedett össz tömeg felett 12 t megengedett legnagyobb össz tömegig
12 t megengedett legnagyobb össz tömeg felett

Vontatók (N1, N2, N3 gépjármű-kategória)

Pótkocsik, félpótkocsik (O1, O2, O3, O4, R1, R2, R3, R4 gépjármű-kategória)
0,75 t megengedett legnagyobb össz tömegig
0,75 t megengedett össz tömeg felett 10 t megengedett legnagyobb össz tömegig
10 t megengedett legnagyobb össz tömeg felett

Mezőgazdasági vontatók (T1, T2, T3, T4, T5 gépjármű-kategória)

Lassú járművek

Munkagépek (S1, S2 gépjármű-kategória)

Segédmotoros kerékpárok (L1e, L2e gépjármű-kategória)

Négycerkű segédmotoros kerékpárok (L6e gépjármű-kategória)

2. számú melléklet
a 20/2009. (X. 9.) PM rendelethez

**Gépjármű-kategóriák
(a 2010. évre vonatkozóan)**

Személygépkocsik
850 ccm lökettérfogatig
851 ccm-től 1150 ccm-ig
1151 ccm-től 1500 ccm-ig
1501 ccm-től 2000 ccm-ig
2001 ccm-től 3000 ccm-ig
3001 ccm lökettérfogat és a fölött

Motorkerékpárok
150 ccm lökettérfogatig
151 ccm-től 350 ccm-ig
351 ccm lökettérfogat és a fölötti

Autóbuszok
10-től 19 férőhelyig
20-tól 79 férőhelyig
80 férőhelytől

Trolibusz

Tehergépkocsik
2 tonna teherbírás alatt
2 tonna teherbírástól 6 tonna teherbírásig
6 tonna teherbírás fölött

Vontató

Pótkocsik
nehéz pótkocsi
könnyű pótkocsi személygépkocsi-utánfutó, lakókocsi
motorkerékpár-utánfutó

Mezőgazdasági vontató

Lassú jármű

Munkagép

Segédmotoros kerékpár

34/2009. (XII. 22.) PM rendelet

a magyarországi telephelyű gépjárművek, továbbá más tagállami telephelyű és magyarországi rendeltetési hellyel rendelkező gépjárművek kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezetének fennállását tanúsító igazolóeszközökre vonatkozó szabályokról

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló **2009. évi LXII. törvény 69. § (2) bekezdésében** kapott felhatalmazás alapján, a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló **169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § g) pontjában** meghatározott feladat-körömben eljárva – az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló **164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § j) pontjában** meghatározott feladat-körében eljáró igazságügyi és rendészeti miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. § (1) A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló **2009. évi LXII. törvényben** (a továbbiakban: **Gfbt.**) meghatározott, a kötelező felelősségbiztosítás fedezetének fennállását tanúsító igazolóeszközök a következők:

a) az 1. számú mellékletben meghatározott adatokat tartalmazó biztosítást igazoló okirat az azon szereplő kockázatviselés időtartama során, valamint határozatlan tartamú szerződés esetén a kockázatviselés időtartama feltüntetésének hiányában a kockázatviselés kezdő napjától számított 60 napig, vagy

b) az 1. számú mellékletben meghatározott adatokat tartalmazó biztosítást igazoló okirat – az okirat szerinti kockázatviselés leteltét követően vagy a kockázatviselés tartamának feltüntetése hiányában – az adott díjfizetési időszakra vonatkozó díjfizetést igazoló készpénz-átutalási megbízás feladóvevénnyel (a továbbiakban: feladóvevény) vagy a díjfizetési bizonylattal együtt, vagy

c) a 2. számú mellékletben meghatározott igazolás, vagy

d) a **Gfbt.**-ben meghatározott zöldkártya.

(2) A biztosító köteles a kockázatviselést tanúsító – az **(1) bekezdésben** meghatározott valamely – igazolóeszközt gép-

járművenként egyedileg előállítani és a kockázatviselés teljes időtartamára – késedelmes díjfizetés esetén a késedelemre való tekintettel – az üzemben tartó rendelkezésére bocsátani.

(3) Késedelmes díjfizetés esetén, ha az üzemben tartó a díjfizetést megfelelő módon igazolja, a biztosító a **(2) bekezdésben** meghatározott kötelezettségének – az igazolást követően – haladéktalanul köteles eleget tenni.

(4) Az **(1) bekezdés b) pontjában** szereplő feladóvevény vagy díjfizetési bizonylat abban az esetben fogadható el – a biztosítást igazoló okirattal együtt – igazolóeszközként, ha az azokon feltüntetett adatokból egyértelműen megállapítható a díjfizetéssel rendezett díjfizetési időszak.

(5) Határozatlan tartamú szerződés esetén az **(1) bekezdés a) pontja** szerinti biztosítást igazoló okirat, az **(1) bekezdés b) pontja** szerinti feladóvevény, díjfizetési bizonylat az azokon feltüntetett, díjfizetéssel rendezett időszak végét követő 60 napig, de az időszak végére történő felmondás esetén legfeljebb a biztosítási időszak (évforduló) végéig tanúsítja a kockázatviselés fennállását.

(6) Határozott tartamú szerződés esetén az **(1) bekezdés a) pontja** szerinti biztosítást igazoló okirat a kockázatviselést a tartam során, annak záró napjáig tanúsítja.

2. § E rendelet 2010. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Oszkó Péter s. k.,
pénzügyminiszter

1. számú melléklet a 34/2009. (XII. 22.) PM rendelethez Az igazolóeszköz kötelező tartalmi elemei

- a biztosítás megnevezése: kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás;
- a szerződő üzemben tartó
 - neve (megnevezése),
 - lakcíme (székhelye),
 - születési helye és ideje,
 - anyja neve;
- a biztosító
 - megnevezése,
 - székhelye;
- a gépjármű
 - hatósági jelzése (forgalmi rendszáma), ennek hiányában egyedi azonosítója,
 - gyártmánya és típusa;
- a biztosítást igazoló okirat száma;
- a kockázatviselés kezdete és
 - határozott tartamú szerződés esetén annak záró napja;
 - határozatlan tartamú szerződés esetén a biztosítási évforduló;
- a díjfizetés gyakorisága

2. számú melléklet a 34/2009. (XII. 22.) PM rendelethez Igazolás kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról

- Szerződő üzemben tartó adatai:
 - Neve (megnevezése):
 - Lakcíme (székhelye):
 - Születési helye és ideje:
 - Anyja neve:
- Gépjármű adatai:
 - Hatósági jelzés (forgalmi rendszám), ennek hiányában egyedi azonosító:
 - Gépjármű gyártmány és típus:
- Biztosításra vonatkozó adatok:
 - Biztosító megnevezése:
 - Biztosító címe:
 - Biztosítást igazoló okirat (kötvény) száma:
 - Kockázatviselés kezdete: □□□□ év □□ hó □□ nap.
 - Kockázatviselés vége: □□□□ év □□ hó □□ nap.
 - Díjfizetés rendezve: □□□□ év □□ hó □□ nap.ig

Határozatlan tartamú szerződés esetén a díjfizetéssel rendezett időszak végét követő 60 napig, de az időszak végére történő felmondás esetén legfeljebb a biztosítási időszak (évforduló) végéig áll fenn a kockázatviselés.

A jelen igazolás a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló **2009. évi LXII. törvény** alapján került kiállításra a kötvénynyilvántartó szerv irányában fennálló értesítési kötelezettségre vonatkozó szabályok figyelembevételével.

Kelt:

.....
biztosító

2011. évi CIII. törvény

a népegészségügyi termékadóról

11. § A népegészségügyi termékadóból és a baleseti adóból származó bevétel az Egészségbiztosítási Alap bevételét képezi.

II. fejezet

BALESETI ADÓ

1. Az adókötelezettség, az adó alanya

11/A. § (1) A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény (Kgf. tv.) szerinti biztosítási kötelezettség után baleseti adót (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában a baleseti adó: adó) kell fizetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adókötelezettség a Kgf. tv. szerinti biztosítási időszak első napján keletkezik és utolsó napján szűnik meg.

(3) Ha a biztosító értesítése alapján a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás díjának meg nem fizetése miatt a gépjármű forgalomból való kivonása iránti eljárás indul, az adókötelezettség – a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a gépjármű forgalomból való kivonása napján szűnik meg.

11/B. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, akit vagy amelyet a Kgf. tv. szerinti biztosítási kötelezettség terhel.

2. Az adó alapja, mértéke

11/C. § (1) Az adó alapja az éves kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási díj, ide értve a Kgf. tv. szerint megállapított fedezetlenségi díjat is (a továbbiakban együtt: biztosítási díj).

(2) Határozott tartamú Kgf. tv. szerinti biztosítási szerződés esetén az adó alapja a határozott időtartamra megállapított egyszeri biztosítási díj.

(3) Az adó alapja

a) a Kgf. tv. szerinti fedezetlenségi időtartam, továbbá

b) a Kgf. tv. szerinti türelmi idő és – biztosító kockázatviselésével nem érintett –, a gépjármű forgalomból való kivonásának napjáig terjedő időtartam (a továbbiakban: biztosítási díjjal le nem fedett időtartam) azon napjaira, melyekre a biztosító az (1) vagy (2) bekezdés szerinti adót nem szedte be, a Magyar Biztosítók Szövetsége által közétett – a Kgf. tv. szerinti türelmi idő első napján érvényes – fedezetlenségi díj napi összege és a fedezetlenségi időtartam, valamint a biztosítási díjjal le nem fedett időtartam napjai számának szorzata.

11/D. § Az adó mértéke az adóalap 30%-a, de a biztosító kockázatviselésével érintett időtartam naptári napjaira naponta legfeljebb 83 forint/gépjármű.

3. Az adó megállapítása

11/E. § (1) Az adót – a 11/F. §-ban foglalt kivétellel – a beszedésre kötelezett állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

(2) Az adó beszedésére kötelezett a Kgf. tv. szerinti kötelező felelősségbiztosítási szolgáltatást nyújtó biztosító (a továbbiakban: biztosító).

(3) A biztosítónak az általa megállapított adót az esedékes biztosítási díjjal, díjrészlettel együtt kell beszednie, annyi részletben és olyan arányban, ahány részletben és amilyen arányban az adó alanyának a biztosítási díjfizetési kötelezettségének eleget kell tennie.

(4) Ha az adó alanya a biztosítási díj és a megállapított adó együttes összegénél kevesebbet fizetett, akkor azt úgy kell tekinteni, hogy részben vagy egészben a megállapított adót fizette meg.

(5) A biztosító a fizetendő baleseti adót akkor is tartozik befizetni, ha annak beszedését elmulasztotta.

(6) Ha a Kgfb. tv. szerinti biztosítási jogviszony díjnémfizetés miatt szűnik meg és a Kgfb. tv. szerinti türelmi időben esedékes biztosítási díj után a biztosító az adót megfizette, a biztosítási jogviszony megszűnését magában foglaló hónapról szóló bevallásában a fizetendő adó összegét a biztosító az adónak az adóalany által meg nem fizetett összegével csökkentheti.

11/F. § (1) A Kgfb. tv. szerinti határon átnyúló szolgáltatás esetén az adót az adó alanya önadózással, a biztosítási díj esedékességével egyidejűleg állapítja meg.

(2) A biztosítási díjjal le nem fedett időtartam azon napjaira, amelyekre a biztosító a 11/C. § (1) vagy (2) bekezdése alapján az adót nem szedte be, az adó alanya az adó összegét önadózással állapítja meg a gépjármű forgalomból való kivonását vagy az üzemben tartó személyében bekövetkezett változás esetén, a változást követő hónap 15. napjáig. A biztosító a kockázatviselése megszűnésétől számított 15 napon belül igazolást ad az adóalany számára arról, hogy az adó a 11/E. § alapján mely napig van megfizetve.

11/G. § **§v**Ha a biztosítási díj az adóalany számára visszajár

a) a beszedéssel megfizetett adó esetén a visszajáró díj alapulvételével számított adót a biztosító köteles az adóalanyak a visszajáró díj visszafizetésével egyidejűleg visszafizetni. A díj visszafizetésének hónapját követő 15. napig benyújtott bevallásában a biztosító jogosult a visszafizetett adóval az általa beszedett, bevallott adót csökkenteni,

b) önadózással megfizetett adó esetén az adó alanya a visszajáró díj alapulvételével számított adót az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint a díj visszafizetését követő hónap első napjától kezdődően az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon visszaigényelheti.

4. Eljárási rendelkezések

11/H. § (1) Az adóval kapcsolatos adóhatósági feladatokat az állami adóhatóság látja el.

(2) A beszedésre kötelezett, illetve – a 11/F. § szerinti esetben – az adó alanya az adót az adó megállapítására előírt határnapot követő hónap 15. napjáig vallja be és fizeti meg az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon.

5. Átmeneti rendelkezések

11/I. § (1) Ha a biztosítási időszak 2012. január 1-jét megelőzően kezdődött, akkor az adókötelezettség a biztosítási időszaknak a 2011. december 31-ét követő részére áll fenn.

(2) Ha az adóalany 2011. december 31-ét követő időszakra vonatkozó díjfizetési kötelezettségének esedékessége 2012. január 1-jét megelőzte akkor a 2011. december 31-ét követő időszakra – napi időarányosítással számított – biztosítási díj, egyszeri biztosítási díj, továbbá a biztosítással le nem fedett időtartamra megállapított adóalap utáni adót a beszedésre kötelezett vagy – önadózás esetén – az adó alanya 2012. február 15-ig állapítja meg, vallja be és fizeti meg az állami adóhatósághoz.

AZ MKB CSOPORT TAGJAI:

MKB BANK

Tel.: 06 40 333 666
E-mail: mkb@mkb.hu
www.mkb.hu

MKB ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ

Tel.: (1) 886 6900
E-mail: info@mkb.hu
www.mkb.hu

MKB ÉLETBIZTOSÍTÓ

Tel.: (1) 886 6950
E-mail: info@mkb.hu
www.mkb.hu

MKB NYUGDÍJPÉNZTÁR

Tel.: (1) 268 7001
E-mail: ugyfel@mkbny.hu
www.mkbny.hu

MKB EGÉSZSÉGPÉNZTÁR

Tel.: (1) 268 7614
E-mail: ugyfel@mkbep.hu
www.mkbep.hu

MKB – EUROLEASING CSOPORT

Tel.: (1) 345 2424
E-mail: info@euroleasing.hu
www.euroleasing.hu

MKB ALAPKEZELŐ

Tel.: (1) 268 7834, (1) 268 8492
E-mail: mkbalapkezeslo@mkb.hu
www.mkbalapkezeslo.hu